

కార్మిక లోకం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక.

✍️ గ్రామీణి

సంపుటి : 7 ★ ఫిబ్రవరి 1981 ★ వెల : 75 పైసలు ★ సంచిక : 2

కేంద్ర ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో నిరవధికసమ్మె

హైదరాబాదు, బెంగళూరు, లక్నో, కోరాపుట్, నాసిక్, శ్రీనగర్ మరియు కర్ణాటకలో గల HAL, HMT, BCIL, BDL, MIDHANI, ITI, BEL, BEML కార్మికులు సుమారు ఒక టిఎ ఇరువది అయిదువేలమంది. 1978 నవంబర్ తరువాత, తమ యాజమాన్యములతో కుదుర్చుకొన్న కొన్ని ఒప్పందాలను అమలుచేయమని యూనియన్లు కోరగా, అందుకు యాజమాన్యము నుండి గాని, గవర్నమెంటు నుండిగాని సరియైన సమాధానము లేనందున గత్యంతరములేని పరిస్థితులలో 28-12-1980 నుండి నిరవధిక సమ్మెలోకి వెళ్ళాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడినది. ఒకవైపు ప్రభుత్వము కార్మికులను విడగొట్టే విధమున ముద్రవేసే పబ్లిసిటీలను ప్రచురిస్తున్నది. మరొకవైపు యాజమాన్యము సమ్మె చట్టవిరుద్ధమైనదని అంటున్నది. కొద్ది ఈ సమస్యకు సంబంధించిన కొన్ని విషయాలను మీముండుంచుతున్నాము.

1977లో జరిగిన వేతనాల పునః పరిశీలన సందర్భములో కనీస వేతనము 500 రూపాయలు ఉండాలని యూనియన్లు కోరడం జరిగింది. చర్చల అనంతరం డి.హెచ్.ఇ.ఎల్.తో సహా ఏకైక ప్రభుత్వ రంగ సంస్థ అయినా పైన చెప్పబడ్డ మా సంస్థల్లో కంటే ఎక్కువ కనీస వేతనము ఇచ్చినా జీవన వ్యయ సూచికకు భర్తీగా ఎక్కువదబ్బు చెల్లించడానికి అంగీకరించినా పై సంస్థ యాజమాన్యములు కూడా అయి విషయాలను పునః పరిశీలించి సవరించడానికి ఒప్పుకొన్న మీదట అగ్రిమెంటు జరిగినది. అంతేకాక అయా సరిశ్రమల్లోని యూనియన్ లో చేర్చించి వేతన సరళి సవరించడానికి

ఒప్పుకొన్నది. ఇవి అనాటి ఒప్పందములోని ముఖ్య అంశాలు.

పైన చెప్పిన ఒప్పందం ద్వారా ఇవ్వబడినటువంటి హామీ సమసరించి 77-78లో జరుగవలసిన సమ్మె నిరమించటం జరిగినది.

1980 జనవరి/ఫిబ్రవరి B.H.E.L. సంస్థ యాజమాన్యం అక్కడ ఉన్న ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ తో పరిశ్రమలో కనీస వేతనాన్ని పెంచుతూ ఒప్పందానికి రావటం జరిగింది. ఒప్పందంలో పైన చెప్పిన అంశము గురించి, తమ పరిశ్రమలో గూడ కనీస వేతనాన్ని సవరించాలని ఫిబ్రవరి 1980 లో పై యూనియన్లు అడగడం జరిగింది. అయితే దురదృష్టవశాత్తు ఏడునెలలు గడచినప్పటికీ యాజమాన్యం మందకొడి పద్ధతులను ఎటువంటి సవరణమైన ఫలితముకూడా సాధించబడలేదు. అసలు మొత్తం ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల్లో సమానవేతనాలు ఉండాలని చాలా కాలం నుంచి ప్రభుత్వరంగ పారిశ్రామిక కార్మికులు అందోళనలు చేస్తున్నారు. దానిలో భాగంగానే 1978, 79, 80 లో ఒక దినం నిరసన సమ్మెచేయటం జరిగింది. B.H.E.L. పరిశ్రమలోని వేతనాలతో సమాన వేతనం ఇవ్వాలనే ఒప్పందంలోని అంశాన్ని యాజమానులచేత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అమలు జరిపించలేక పోయింది. I D యాక్ట్ 1947 సమసరించి ఒప్పందమును అమలుపరచని మేనేజిమెంట్లను శిక్షించడానికి బదులు కార్మికులకు సమ్మె నిరమించమని ఉచిత సహాయం జరిగింది.

వేరే గత్యంతరము లేక యూనియన్లు డి.హెచ్.ఇ.ఎల్. పరిశ్రమలోని వేతనాలతో సమానంగా వేతనాలు లభించాలనే కోరిక

సాధనకై 17-12-80 తారీఖు తర్వాత ఏకీకృతమంచైనా నిరవధిక సమ్మెచేస్తామని నోటీసు ఇవ్వటం జరిగింది. మేనేజిమెంటు కేంద్ర ప్రభుత్వము నుంచి తమకు ఎటువంటి ఆశ్రయముకూడా లేదనే సాక్షుతో మొండిగా ఉరుకోవడం జరిగింది. చొరవ తీసుకొని ఈ సమస్యను గురించి కేంద్ర ప్రభుత్వంలో చర్చలు జరుపుట వారి బాధ్యత కదా : వీరి ఈ బాధ్యతా రహిత మైన వైఖరివల్ల యూనియన్లు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మరియు కర్నాటక రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఈ విషయంలో జోక్యం చేసుకొని తమయొక్క వాగ్దానాలను అమలుపరిచే విధంగా ప్రభుత్వరంగ సంస్థల మేనేజిమెంట్ల మీద వత్తిడి తీసుకురావలసిందిగా కోరటం జరిగింది. ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తమయొక్క ఆశక్తతను వ్యక్తపరచి సమ్మెకు పోషదని యూనియన్లకు సహాయం జరిగినది. వేరే ఇతర మార్గాలు లేక 1978 నాటి ఒప్పందంలో భాగస్వాములు అయినటువంటి హైదరాబాదు మరియు బెంగళూరు నుండి గల ప్రభుత్వరంగ సంస్థల కార్మికులు 28-12-80 నుండి నిరవధిక సమ్మెలో దిగటం జరిగినది.

29-12-80 న ముఖ్యమంత్రి అంజయ్య గారు పత్రికా ప్రకటనలో యూనియన్ల రీడర్లను, రష్యా, చైనా, అమెరికా దేశాల ఏజెంట్లతో సంబంధాలు కలిగి ఉన్నారని విడిచిపెట్టారు. దీనిని బొత్తిగా ఆధారంలేని ప్రకటన అని యూనియన్లు ఖండిస్తున్నాయి. అంజయ్యగారి ప్రకటనయందలి ముఖ్యంశం మొత్తం సమస్యను ప్రక్కదారి పట్టించటమే. ఐతే ప్రజావీకం ఇటువంటి చోటాదు మరియు తప్పుడు ప్రకటనల వలన మోసపోతారా :

కార్మికుడు అంటే?

కార్మికునే మార్క్సిస్టు సాహిత్యంలో క్రామి కుడు అని సాధారణంగా అంటూ వుంటాము.

శ్రమచేసేవాడు క్రామి కుడు. మంచిని కృతగాటానికి కూడా కొంత శ్రమ అవువరం. కాని క్రామి కుడు-కార్మికుడు- అనే పదాన్ని ప్రత్యేకార్థంలోనే వుపయోగిస్తున్నాము.

ఏ సంపదను ఉత్పత్తిచేయాలన్నా రెండు ముఖ్యపునరాలు— ఒకటి, మానవుని శ్రమ శక్తి; రెండవది : శ్రమ శక్తి నువయోగించి ప్రకృతి నుండి తనకు కావలసిన వాటిని తయారుచేసుకొంటానికి కొన్ని సాధనాలు, పరికరాలూ వుండాలి.

కాని సమాజం రెండు వర్గాలుగా చీలి వుంది. ఉత్పత్తి సాధనములు అన్నీ తమ చేతిలో చిక్కించుకొని, ఆ హక్కు కోపుత్పత్తినుకా తమ స్వాధీనం చేసుకునే వర్గం ఒకటి: తమ శ్రమ శక్తిని దారపోసి, రకరకాల పరికరము కో సంపద నుత్పత్తి చేస్తూ, ఆ ఉత్పత్తినుకా పైవర్గానికి దార పోపే వర్గం మరొకటి.

ఒకటి అస్థిరవర్గం, రెండవది అస్థి విహీనవర్గం. ప్రస్తుత సంపదం ఉత్పత్తికి కారణభూతమైన ఉత్పత్తి సాధనాలనే అస్థి అని ఒక విశ్వకర్థంలో వుపయోగిస్తున్నాము] ఒకటి పెట్టుబడిదారీవర్గము, రెండవది కార్మికవర్గము.

భూమి ప్రధానఉత్పత్తి సాధనంగా వున్న వందర్భంలో ఒకటి భూస్వామిక వర్గము, రెండవది రైతువర్గము.

కాబట్టి కార్మికవర్గం అంటే మార్క్సు మాటలలో కూలిదబ్బు కొరకై తమ శ్రమ శక్తిని అమ్ముకొంటానికి స్వేచ్ఛా, అదే సమయంలో తన జీవనోపాధికి మరేలాంటి ఆధారము లేకుండావున్న స్వేచ్ఛాకల్గివుండేవాడు.

సృష్టి ప్రారంభం నుండి పెట్టుబడిదార్లు, కార్మికులూవున్నారన్నవాదన బూటకం. లేదూ, బ్రహ్మకార్మికుడిగా పుట్టించి మడుట వ్రాస్తే అవిధంగా పట్టాదనిచెప్పే మిట్ట వేదాంతమూ వున్నది. కాని ఇదంతా ఆ భూతకల్పన: వాస్తవవిరుద్ధం. ఆ దాము, అవ్యం ప్రపంచకప్పదం ఫలితంగానే ప్రపంచంలో పాపం పుట్టిపెరిగిందన్న కథ ఎంత కల్పితమో సృష్ట్యాది నుండి కొందరు బుద్ధి మంతులుగా సొగసగులుగా, కష్టపడి సంపదంనుత్పత్తిచేసేవాడుగా వుంటే కొందరు

సోమరు రై న వెనవాయలుండేవారనీ, దుబ్బా జీవితాన్ని గడవడంవల్లనే చెమబోర్చి కూలిసవిజనుకొని బ్రతకవలసిన స్థితి ఏర్పడిందనీ చెప్పేసిద్ధాంతానికి అంత విరువే వుందని మార్క్సు చెప్పారు.

సమాజ పరిణామక్రమంలో అనేక కారణాలవల్ల రైతులు భూములు పోగొట్టుకొని, ఏ అస్థిరైత శ్రమ శక్తిని అమ్ముకొని బ్రతకవలసి పరిస్థితి ఏర్పడింది. బరోపాఖండంలో భూస్వాములు రైతులను వెడలగొట్టి, పెద్ద పెద్ద క్షేత్రాల నేర్పర్చి, మార్కెటు కొరకై వరువును, పండులను, గొట్టెలను మేపటం వల్లనూ, లాధర్ ప్రారంభించిన మత సంస్కరణవల్ల వచ్చిన నీట్లను ప్రభువులు కాజేసి రైతులను తరిమివేయటంవల్ల, భూమి నుండి వెడలగొట్టబడిన రైతులు కార్మికులుగా మారటం జరిగింది. సరీగా అదే కాలంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం ఉత్పత్తి విధానం ప్రారంభమై, క్రమంగా ప్యాక్టరీలు ఏర్పడటం ద్వారా ఈ అస్థి విహీనులు కార్మికులుగా ఆ పరిశ్రమలలో కూలికి పని జేయసాగారు. ఈ పరిణామం 4, 5 శతాబ్దాల కాలంలో జరిగింది.

భారతదేశంలో బ్రిటిషువారి రాకకుముందు కార్మికవర్గం అనేదిలేదు. అనేక గ్రామాలవల్ల తెలిపేవిషయం, 19వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో భూమిలేవారులేరు. కాని బ్రిటిషువారుజమీందారీ విధానాన్ని, రైతువారీ విధానాన్ని ప్రవేశ పెట్టడం ద్వారాను, విసరితమైన పశ్చిమ వేయడంద్వారానూ రైతులుదీవకాతిని విరాస్తి పరులుగా తయారు కావటం జరిగింది. ఏం నుండే పరిశ్రమలలో పనిజేసే కార్మికులు బయలు దేరారు. ఈ నాటికి కూడా వ్యవసాయంలో ఒకకాలు, పరిశ్రమలలో ఒకకాలు పెట్టుకొన్నకార్మికులను మనంచూస్తున్నాము.

కార్మికుని నిర్వచనాన్ని ఎంగెల్సు ఇట్లా ఇచ్చారు.

“పెట్టుబడి సృష్టించబడడానికి ముందు ఒక ఆత్మంతాపవ్యక్తిమైన పరిస్థితి ఏర్పడి వుండాలి.” “తన ధనాన్ని పెట్టుబడిగా మార్చుకోవాలంటే.... ధనస్వామికి మార్కెటులో సేవ్చాయుక కార్మికుడు తటస్థపడాలి. స్వేచ్ఛ ఒకటి రెండు విధాల స్వేచ్ఛ. స్వేచ్ఛగల మానవుడుగా తనశ్రమ శక్తిని తన వయకుగా అమ్ముకునే హక్కు ఒకటి: అమ్ముకొంటానికి వేరే ఏ వరుకూ

లేకుండా వుండటం. తన శ్రమ శక్తిని ఇతరాత్రా వినియోగించు కొంటానికి అవువరమైనది ఏఒక్కటి లేకుండావుండటం: రెండు (మార్క్సు కాపిటల్ వాల్యూం I ఒత్తుగీత ఎంగిల్సుది) కాని ఒకవేపుని ధన స్వామికి, సరుకుల యజమానికి, రెండవ వైపున, తమ శ్రమ శక్తి మిషనూ మరేమీకాని వారికి మధ్యవుండే సంబంధం సహజ సంబంధమూ కాదు. అన్ని చారిత్రక కాలాలలోనూ కామన్ గా వున్నదీకాదు: “నెనుకటి చారిత్రకకానివృద్ధి ఫలితంగా, సామాజికోత్పత్తి లోని అనేక వరంపరులుగా వచ్చిన పాత రూపాలు అవశేషంగా.... ఏర్పడిన ఫలితంగా వచ్చినదే” (కాపిటల్ : వాల్యూం I)”

(ఎంగెల్సు : అంటి దూకింగు; పే. 95)

కార్మికుని చారిత్రక కర్తవ్య మేమిటి? “కమ్యూనిస్టు మార్క్సిస్టు”లో మార్క్సు-ఎంగెల్సులు ఇట్లాచెప్పారు :

“పూర్వజాన్ని నిర్మూలిస్తానికి బూర్జువా వర్గం ఏ ఆయుధాను తయారుచేసేదో అవే ఈనాడు బూర్జువావర్గానికి ఎదురుగావిల్చినవి.

“తన చావుకు తెచ్చే ఆయుధాలను ఉత్పత్తిచేయడమేకాదు బూర్జువావర్గంచేసింది: ఈ ఆయుధాలను ధరించే పనిష్యులను కూడా - అధునిక కార్మికవర్గాన్ని, క్రామిక జనాన్ని- అది పుట్టి చుటకు కారణమైనది.

..... “బూర్జువా వర్గం యొక్క అస్థిత్వానికి, పెత్తనానికి అతి ప్రధానమైన కారణం పెట్టుబడి ఏర్పడి వృద్ధి పడటం: పెట్టుబడి ఏర్పడాలంటే ప్రధమ వంతు కూలి శ్రమ. కార్మికులమధ్య పోటీపైసనే ప్రధానంగా కూలిశ్రమ ఆధార పడి వుంటుంది. బూర్జువావర్గం తప్పనిసరిగా పరిశ్రమల అభివృద్ధికి కారణమౌతుంది: ఈ పారిశ్రామికాభివృద్ధి, పోటీవల్ల విడివిడిగా వుండవలసిన పరిస్థితిని తొలగించి, సమీకావం ద్వారా కార్మికులను విప్లవోపేతంగా సంఘటితమయ్యేటట్లు చేస్తుంది.. కాబట్టి అధునిక పారిశ్రామికాభివృద్ధి, ఏ పునాది పై నైతే బూర్జువావర్గం నరుకులనుత్పత్తి చేసి భుక్తం చేసుకొంటూ వుండో ఆ పునాదినే వదిలి వేస్తుంది. కాబట్టి, అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా బూర్జువావర్గం ఉత్పత్తి చేసేది తన వ్యంత సమాధిని కట్టే వారినే, దీనివతనమూ, క్రామికవర్గవిజయమూ రెండూ విడిగా జరిగి తీరుతాయి.”

పెట్టుబడిదారీ దోపిడి విధానానికి గోరిని నిర్మించటమే క్రామికవర్గ చారిత్రక కర్తవ్యం.

సోవియట్ అర్థికం అప్రతిహత పురోగమనం

సోవియట్ యూనియన్ 18వ వందవర్ష ప్రణాళిక జయప్రదంగా పూర్తిచేయబడింది. ఉత్పత్తి, ఉత్పాదకశక్తి బాగా పెరిగింది. ప్రజల జీవన ప్రమాణాలు పెరిగినవి.

ఈ ప్రణాళిక 1978-80 కాలానికి రూపొందించబడింది. కాబట్టి 9వ ప్రణాళికతో పోలిస్తే అభివృద్ధి ఎంత సాధించబడిందో తెలుస్తుంది.

9వ ప్రణాళిక కాలంకంటే 10వ ప్రణాళిక కాలంలో జాతీయదాయం 40,000 కోట్లు రూబుళ్ళు పెరిగింది. (రూబుల్ అంటే దాదాపు 10 రూపాయలకు సమానం)

పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి 71,700 కోట్ల రూబుళ్ళు పెరిగింది.

వ్యవసాయోత్పత్తి 5,000 కోట్ల రూబుళ్ళు పెరిగింది.

తలసరి వికరదాయం 17 శాతం పెరిగింది.

కార్మికులు, వుద్యోగులు విజయనగరంలో 15 శాతం పెరుగుదల కచ్చితంగా సామూహిక క్షేత్రం రైతుదాయం 28 శాతం పెరిగింది.

జాతీయార్థిక వ్యవస్థలో పెట్టుబడి 83,500 కోట్ల రూబుళ్ళు పెరిగింది. పెట్టుబడి అస్తులు 40 శాతం పెరిగినవి. 1200 కు పైగా పెద్ద పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేయ ప్రారంభించినవి.

9వ ప్రణాళికతో పోలిస్తే ప్రజల జీవన ప్రమాణాలను పెంచటానికై 32,900 కోట్ల రూబుళ్ళు ఎక్కినవిగా అర్హుచేయబడినవి.

ఉత్త విద్యా, వైద్యా వదుపాయాలనూ, వృద్ధాప్యపెన్షన్లనూ వగైరా సా. షిక వంక్షను వదుపాయాలనూ పెంచటానికై 52,700 కోట్ల రూబుళ్ళు వెచ్చించబడినది. ప్రతి వ్యక్తికి 9వ ప్రణాళికలో ఈ వదుపాయాల క్రింద 354 రూబుళ్ళు అర్హు చేయబడితే 10వ ప్రణాళికలో 538 రూబుళ్ళు వెచ్చించబడినవి.

గృహవిర్మాణం పెద్దఎత్తున చేయబడింది. ఇందుకై 8,720 కోట్ల రూబుళ్ళు పెట్టుబడిగా వెచ్చబడింది. 53 కోట్ల చదరపు మీటర్ల వైశాల్యంగల గృహాలు నిర్మించబడినవి. 6 కోట్ల మంది ప్రజలు వివసించే గృహాలు అభివృద్ధి చేయబడినవి. బస్తీ ప్రజలలో దాదాపు 80 శాతానికి వ్యవసాయ గృహ వసతి ఏర్పడింది.

1977, '79, '80లలో వాతావరణపరిస్థితి

సగా లేకపోయినా, కొన్ని ప్రాంతాలలో సహజవనరుల అంతరించిపోయినా ఇంత అభివృద్ధిని సాధించడం ఒక సోషలిస్టు వ్యవస్థలోనే సాధ్యమౌతుంది.

1981-85 కాలానికి 11వ ప్రణాళిక తయారు చేయబడింది. గణనీయమైన అభివృద్ధి సాధించుటకు ఈ ప్రణాళిక ఉద్దేశించబడింది. ఆ తర్వాత 5వందల కాలంలోనూ, అవగా 1990 వందవర్షం వరకూ సాగించబడే అభివృద్ధి ప్రణాళికలు రూపొందించబడినవి.

11వ ప్రణాళిక కాలంలో జాతీయ ఆదాయంలో 18-21 శాతం అభివృద్ధి సాధించబడుతుంది.

ఉత్పాదక శక్తిలో 17-20 శాతం అభివృద్ధి సాధించబడుతుంది. ఉత్పాదక శక్తిని పెంచడం ద్వారానే ఉత్పత్తిలో 85-90 పెరుగుదల సాధించబడుతుంది.

పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి 28-28 శాతం పెంచబడుతుంది. ఇందులో యంత్ర నిర్మాణం వగైరా అభివృద్ధి 28-28 శాతం, వినియోగ వస్తువుల ఉత్పత్తి 27-28 శాతం పెరుగుదల వుంటుంది. పారిశ్రామిక ఉత్పాదక శక్తి 23-25 శాతం పెంచబడుతుంది.

1985 నాటికి విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి 1,55,000 నుండి 1,80,000 కోట్ల కిలోవాట్ గంటలు ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది ఇందులో ఆణుశక్తి వంశాలు ఉత్పత్తి చేసేది 22,000 నుండి 22500 కోట్ల కిలోవాట్ గంటలు వుంటుంది.

మానె పరిశ్రమ ఉత్పత్తి 82-84.5 కోట్ల టన్నులకు చేరుతుంది.

77-80 కోట్ల టన్నుల టౌగూ, 11.7 నుండి 12 కోట్లు ఉక్కు కడ్డీలు ఉత్పత్తి చేయబడ గలవు.

యంత్ర నిర్మాణ పరిశ్రమలోనూ లోహం తయారు పరిశ్రమలోనూ ఉత్పత్తి 40 శాతం పెంచబడుతుంది.

వ్యవసాయోత్పత్తి ఏడాదికి 12-14 శాతం చొప్పున, ఉత్పాదక శక్తి 22-24 శాతం చొప్పున పెంచబడుతుంది ఏడాదికి సగటున 25.8 నుండి 24.3 కోట్ల టన్నుల దాన్యాన్ని ఉత్పత్తి చేయటం జరుగుతుంది.

92-93 లక్షల టన్నుల వత్తి ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది.

1.7 నుండి 1.75 కోట్ల టన్నులకూ సా. ప్రణాళికాంతానికి ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది.

79 నుండి 99 కోట్ల టన్నుల సాలు ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది.

తలసరి విజయం 18-18 శాతం పెంచబడుతుంది.

ప్రభుత్వరంగంలోనూ, సహకారరంగంలోనూ వ్యాపారం 22-25 శాతం పెంచబడుతుంది.

ఏ పెట్టుబడిదారీ దేశం ఈ అభివృద్ధిని సాధించగలదు?

దేశ అర్థికం :

ఇంకా, ఇంకా వెనక్కు

ఈనూలు పూళ్ళేలుకూ వుంటే కర్మ కావిళ్ళు మోస్తున్నదట. ఆ విధంగా వుంది మనదేశ అర్థికాభివృద్ధి.

1971 నాటి ధరలనుబట్టి చూస్తే : 1979-80లో జాతీయదాయం 5% తగ్గిపోయింది.

1978-79 లో 13 కోట్ల 19 లక్షల టన్నుల అహరదాన్యాలు పండితే 1979 - 80 లో 10 కోట్ల 88 లక్షల టన్నులకు పడిపోయింది.

మానెగింజల పంట 13.8%, చెరుకు ఉత్పత్తి 15% తగ్గిపోయింది.

మొత్తం వ్యవసాయరంగంలో ఉత్పత్తి 12.7% తగ్గిపోయింది.

1971 ధరల ప్రకారం 1978 - 79 లో జాతీయ ఆదాయం 48,636 కోట్ల రూపాయలతో 1979-80లో 44,928 కోట్లకు పడిపోయింది.

తలసరి ఆదాయం 1978-79లో రు. 1267 వుంటే 1979-80లో రు. 1378కి పెరిగినట్లు కన్పించినా 1971 ధరల ప్రకారం చూస్తే వాస్తవానికి 8.8% పడిపోయింది.

పబ్లిక్ రంగాన్ని చూస్తే ప్రభుత్వకాల విరహించని పరిశ్రమలో పొడవు రు. 80 కోట్లు వుంటే ప్రభుత్వకాల విరహించే పరిశ్రమలో రు. 1000 పొడవు తగ్గిపోయింది.

ఇది ఇందీయా, అవగా భావ ప్రగతి :

15 రోజుల గ్రాట్యూటీ అంటే ఏమిటి ?

(గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు విషయంలో 1980 జులైలో సుప్రీంకోర్టు ఒక ముఖ్యమైన తీర్పునిచ్చింది. సెప్టెంబరు నెల కార్మికలోకం సంచికలో క్లుప్తంగా దానిని వివరించాము. పూర్తి జడ్జిమెంటు ఇప్పుడు అందినదికొబట్టి దానిని ఈ సంచికలో ముద్రిస్తున్నాము)

గుజరాత్ లోని శ్రీ దిగ్విజయ వులెన్ మిల్లుకూ, దాని కార్మికులకూ, మహారాజా మిల్లుకూ దాని కార్మికులకూ గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు విషయంలో పేచీ వచ్చినది. పని విరమణకు ముందు నె-జీతమును బట్టి 15 రోజుల జీతాన్ని బట్టి గ్రాట్యూటీని విర్తయించారంటే నెలంతా 30 రోజులు కొబట్టి 15 రోజుల జీతాన్ని విచ్చామని మిల్లం మేనేజిమెంటూ, అధివారాలు మినహాగా నెలలో 28 రోజులే పనిజేస్తామని కొబట్టి నెలజీతమంటే 28 రోజుల జీతం కొబట్టి నెల జీతాన్ని 28కోబట్టిగాంచి రోజుజీతాన్ని రెక్కించి 15 రోజుల జీతాన్ని రెక్కించారని కార్మికులు వివాద పడ్డారు. గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు చట్టం ప్రకారం వివాదాన్ని పరిష్కరించే కంట్రోలింగు అథారిటీ క్రోడ ప్రభుత్వపు కాజువల్ లేబర్ కమిషనరు, లేక అసిస్టెంటు కమిషనరు ఈ వివాదాన్ని విచారించి నెల జీతాన్ని 28 రోజులు పెట్టి భాగించి దిన వేతనాన్ని చేర్చి, దీని ప్రకారం 15 రోజుల జీతాన్ని గ్రాట్యూటీ చెల్లింపుకు అధారంగా తీసుకోవాలన్నారు.

మిల్లుకు దీనివేగీకరించక గుజరాతు హైకోర్టులో అప్పీలు చేసుకొన్నవి. హైకోర్టు కంట్రోలింగు అథారిటీ తీర్పును ఖాయం చేసినది. దీనిపై రెండు మేనేజిమెంటూ సుప్రీంకోర్టుకు అప్పీలుచేసుకున్నవి. సుప్రీం కోర్టు కూడా హైకోర్టుతీర్పును ఖాయం చేసింది.

జస్టిస్ ఎ.సి. గుప్తా, జస్టిస్ యన్.ఎల్. ఉంటవారియా ఈ జడ్జిమెంటును ఇచ్చారు.

తీర్పు పూర్తి పాఠం ఇది :

1. 1972 గ్రాట్యూటీ చెల్లింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 4 (2) ప్రకారం నెలజీతగానికి 15 రోజుల జీతం ప్రకారం గ్రాట్యూటీ చెల్లించారంటే ఆ 15 రోజుల జీతాన్ని విర్తయించేదెట్లా అనే ఉమ్మడి వివాదానికి స దిందినదిపై రెండు అప్పీళ్ళు. సెక్షన్ 4 (20) ఇట్లా చెప్పుచున్నది:

“ఒక కార్మికుడు అఖరున తీసుకొన్న వేతనం రేటునుబట్టి ఆ కార్మికునికి పూర్తిగా వర్తించే ప్రతి సంవత్సరానికి, లేక 8 నెలలకుపైగా చేసిన కాలానికి, 15 రోజుల వేతనాన్ని గ్రాట్యూటీగా యజమాని చెల్లించాలి.

“అయితే, పీన్ రేటు పొందే కార్మికుని సందర్భంలో, వుద్యోగ విరమణకు పరిగా ముందు మూడునెలలకు తీసుకొన్న మొత్తం వేతనం యొక్క సగటు దినరేటును దిన వేతనంగా విర్తయించబడాలి. ఈసందర్భంలో ఓవర్ టైమ్ వేతనం పరిగణనలోకి తీసుకోబడదు.

“సీజనల్ గా పనిజేసే సంస్థలో అయితే ప్రతి సీజనుకూ 7 రోజుల జీతాన్ని గ్రాట్యూటీగా యజమాని కార్మికునికి చెల్లించాలి.”

“వేతనం” అన్న దానిని సెక్షన్ 2 (ఇ) ఇట్లా నిర్వచించుచున్నది :

లీగల్ నోటు :

“వేతనం అంటే యూటీలో వున్నప్పుడూ, శంవులో వున్నప్పుడూ కార్మికుడు, తన వుద్యోగ పరతులు, పరిస్థితుల ప్రకారం సంపాదించే మొత్తం అదాయం. ఇవిడబ్బు రూపంలో చెల్లించబడేది. లేదా చెల్లించబడ దగినది దీనిలో కరువుభరత్యుకూడా కలిపి వుంటుంది. అయితే, బోనసు, కమిషను, ఇంటిబద్దె అలవెన్సు ఓవర్ టైమ్ వేతనం, లేదా ఏయికర అలవెన్సు దీనిలో జేరదు.”

2. వివరంగా విషయాన్ని చెప్పనక్కర లేదు. ఈ రెండు కేసులలోనూ అప్పీలు చేసుకొన్నారు. పబ్లిక్ రిమిడెన్స్ కౌన్సిల్ యజమానులు, ప్రతివాదులు, నెలజీతగాళ్ళు 1978 నాటి 1088వ సివిల్ అప్పీలు లో (శ్రీ దిగ్విజయ వులెన్ ముఖ్యవాది, శ్రీ మహాద్ర ప్రతాపబుష్ ప్రతివాది) ప్రతివాది 19 ఏండ్ల వర్తించు తర్వాత, రిటైర్ మెంట్ వయస్సువచ్చినందున కార్మికుడుగా పదవీ విరమణగావించాడు. అతనికి గ్రాట్యూటీ రెక్క కట్టడంలో యజమాని 15 రోజుల జీతమంటే అఖరున తీసుకొన్న నెలజీతంలో సగంగా ఎంచాడు. ప్రతివాది తనకు యింకా అదనంగా గ్రాట్యూటీ కావాలన్నారు. తన నెలజీతం అంటే తాను పనిజేసిన 28 రోజుల జీతంగానే

తీసుకోవాలనీ, అప్రాతిపదిక మీదనేతన దిన వేతనాన్ని రెక్కించాలనీ అవిసంగా 15 రోజుల జీతాన్ని కట్టాలనీ, అంతేగాని 30 రోజుల నెల జీతంలో సగం అవిగాని, నెల జీతాన్ని పెట్టి భాగించి దిన జీతాన్ని రెక్క కట్టటంగాని పరిగడనీ అన్నారు. ప్రతివాది వాదననే చట్టప్రకారం విర్తయించే కంట్రోలింగ్ అథారిటీ అంగీకరించాడు. అప్పీలులో కూడా అదే ధృవపర్చబడింది చట్టాధికారుల విర్తయించు పవాలుచేస్తూ వాదించిన కంపెనీ చేసుకున్న అప్పీలును రాజ్యాంగ చట్టంలోని 227వ అర్టికల్ క్రింద గుజరాత్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచి ఏకదగిసి కొట్టివేసింది. తమ అర్జరును పనుర్చిస్తూ జడ్జిలు కారణాలను కూడా తెల్పారు. స్పెషల్ రిఫు ఇచ్చిన మీదట మా ముందుకు ఈ అప్పీలు వచ్చింది.

3. 1977 నాటి 480 సివిల్ అప్పీలులో అప్పీలుదారు మహారాజా మిల్లు ప్రతివాది గోపాల్ దాస్ లాజాబాయ్ కక్కర్. 22 ఏండ్లు పనిజేసిన తర్వాత కార్మికుడు రాజీనామా ఇచ్చాడు. నెల జీతాన్ని 30 తో భాగించి, అప్రాతిపదికపై 15 రోజుల జీతాన్ని రెక్కించి అతనికి కంపెనీ గ్రాట్యూటీ చెల్లించింది. పై అప్పీలులో వలెనే ఈ సందర్భంలో కూడా ప్రతివాదియే కార్మికుడు తనకు ఇంకా ఎక్కవ గ్రాట్యూటీ కావాలని కోరాడు. పై కేసులో గుజరాతు హైకోర్టు యిచ్చిన తీర్పు ప్రకారం కంట్రోలింగు అథారిటీ ప్రతివాది కోర్కెను అంగీకరించాడు. అప్పీలు పై అథారిటీ దీనిని ధృవ పర్చింది. చట్టాధికారుల విర్తయంపై కంపెనీ అప్పీలు చేసుకొనగా గుజరాతు హైకోర్టు సమ్మతిగా దానిని విరాకరించింది. అయితే హైకోర్టు పరిపితేజును మంజూరుచేయగా ఈ కోర్టు మూడుకు అప్పీలు వచ్చింది.

4. దిగ్విజయ వులెన్ మిల్లు కేసు విటిషనును కొట్టివేస్తూ గుజరాతు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచి ఈ క్రింది విధంగా చెప్పింది.

“కార్మికుడు చేసిన వర్తించు ప్రతిపూర్తి సంవత్సరానికి గ్రాట్యూటీ చెల్లించబడాలి. దానికి ఒకటే కొందర్లు ఉన్నది. అతడు అఖరున తీసుకున్న జీతం రేటును అధారంగా తీసుకుని అతని వర్తించు పూర్తయిన

(మిగతా 13 వ పేజీలో)

రైల్వేల పెరుగుదల - కార్మిక పరిస్థితుల క్షీణత

రైల్వే అంశంగా నడవడం, రైలు ప్రమాదాల నెంకొకటన్నా జరగడం, రైల్వేలో తొక్కినలాటలు, రిజర్వేషన్లు చేపేచోట లంచగా, దీతనం, రైల్వేపనివారి నమ్మెలు ఇవన్నీ మనం విత్యం చూస్తూనే ఉన్నాం. అయితే రైల్వే ఈ స్థితికి కారణమేమిటో ఒక చిన్న వ్యాసంలో ఈ న మ న్య ము పూర్తిగా వివరించడం అసాధ్యమే అయినప్పటికీ రైల్వేలోని యధార్థ పరిస్థితి ప్రజలు తెలుసుకోవడంవల్ల వారు రైల్వే పనివారికి తమ పూర్తి మద్దతును ఇచ్చే అవకాశం ఉందికాబట్టి ఈ వ్యాసంలో రైల్వే పరిస్థితి వివరించేందుకు ప్రయత్నం జరుగుతోంది.

పరిశ్రమ పరిస్థితి

భారత రైల్వే 80,888 చూడ్ కిలో మీటర్లు. 75012 రన్నింగ్ ట్రాక్ కిలో మీటర్లు పొడవు, 11,100 ఇంజన్లు, 37000 కోచ్లు, 4,00,000 వేగన్లు కలిగి ఉంది. ఇందులో దాదాపు 15 లక్షలమంది పర్సనెల్ పనివారు, 3 లక్షల మంది క్యాబు వల్ పనివారు పనిచేస్తున్నారు. 1858 సం॥లో స్థాపించబడిన అతి పెద్ద పరిశ్రమ ఇది. రైల్వేలో ప్రతిరోజూ 98 లక్షల మంది ప్రజలు ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటారు. 8,50,000 టన్నుల వస్తువులు 31,848 వేగన్లలో రవాణా అవుతున్నాయి. కాని పరిభారం పెరిగినంతగా రైల్వే సంపత్తి పెరగలేదని ఈ క్రింది వట్టికమాసి చెప్పవచ్చు.

రైల్వేమంత్రి నమర్చించిన ఒకరిపోర్టులో 3480 కోచ్లు దాదాపు (18%) ఉపయో

గించాల్సిన కాలం దాటినవేనని ఒప్పుకోవడం జరిగింది.

పైన ఇచ్చిన వట్టికప్రకారం రైల్వే దిమాండు వాటి వంప తీసికన్నా ఎన్నోరెట్లు పెరిగిపోయిందని తెలుస్తుంది. అంతేకాక వేగన్లు కోచ్లు, ఇంజన్లు ఎంకో పాతబడి పోయాయాకూడా, ముఖ్యంగా స్టీమ్ ఇంజన్లు అతిపాన స్థితిలో ఉన్నాయి. వాటి విడిభాగాలు కూడా సరిగా దొరకడంలేదు. అధికారులు ఒక ఇంజనులోని భాగాన్నితీసి వేరొక ఇంజనుకు పెట్టమని పనివారిని బలవంతం చేస్తున్నారు.

అంతేకాక ట్రాకు లో 70%, బ్రిడ్జిలు కూడా వాటి కాలసరిమితిని దాటిపోయాయి.

రైల్వే బ్రిడ్జిలు బ్రక్కులు, ఇంజన్లు ఈ పరిస్థితిలో ఉండగా అధికారులు రైలు వేగన్నిమాత్రం విపరీతంగా పెంచేస్తున్నారు.

వృశింగ చక్రవర్తి

అంతేకాక, ముఖ్యంగా 1977-78 తరువాత వీటి సామర్థ్యమూడా బాగా హెచ్చించారు. 1985-88 లో వగటు బ్రాడ్ గేజ్ రైలువేగం 18.4 కి.మీ. కాగా 1977-78 వాటికి దానిని 19.7 కి.మీ. పెంచారు. అంటే 20% పెరుగుదలన్నమాట. ఇందువల్లనే రైలుప్రమాదాలు ఎక్కువవడం, రైల్వే అంశంగా రావడం

(మిగతా 6 వ పేజీలో)

వాల్తేరు రైల్వే కార్మికుల ఆందోళన ఫలితం

6 ఏండ్ల బకాయాల చెల్లింపు

నాల్తేరుడివిజన్, లోకోషెడ్, డీజెల్ రైల్వే తదితర రైల్వే కార్మికులు జోనల్ లోకొషెడ్ రైల్వే కమిటీ (జెడ్. సి. సి. ఆర్) నాయకత్వాన ఆందోళన జరిపి తమకు రైల్వే లేబర్ ట్రేబ్యునల్ అవార్డు ప్రకారం 1874 నుండి రావలసిన పైకొన్ని రాబట్టుకున్నారు. మొత్తం బకాయాల పైకం 12-1-1981 వ చెల్లించబడమనది. అర్థరాత్రి 10 గంటలకు పేమెంటు జరిగింది.

సంక్రాంతి వందగజముందే చెల్లించాని రైల్వే కార్మికులు దీశంబరు రిలేడిన డివిజనల్ రైల్వే మేనేజరు అఫీసుకు 2000 మంది ప్రదర్శనగావెల్లి 12 కోర్కెలు గం మహా జరును నమర్చించారు. తప్పకుండా సందుగ ముందే చెల్లిస్తామని మేనేజరు హామీ యిచ్చి అమలు జరిపారు.

ఇంతకు పూర్వం కూడా ఈ డివిజన్ కార్మికులు అనేక పర్యాయాలు జెడ్. సి. సి. ఆర్. నాయకత్వాన మేనేజరును కలుసుకొనే ప్రయత్నంలో యీ కమిటీని తాను గుర్తించనంటూ ప్రతినిధులతో మాట్లాడటానికి నిరాకరించటం జరిగింది. చివరిసారిగా దీశంబరు రిన్ ప్రదర్శన జరిపి వెంటనే పరిష్కరించవిడం తర్వాత చర్య గురించి ఆలోచించవలసి వస్తుందని హెచ్చరించిన మీదట ప్రతినిధులతో మాట్లాడటమూ, యిచ్చిన హామీని అమలు చేయటమూ జరిగింది. తమ ఐక్య ప్రదర్శన ఫలితమిది అని కార్మికులు విశ్వాసంపొందారు.

“వర్కింగ్ క్లాస్”

సి.ఐ.టి.యం. పత్రిక

(ఇంగ్లీషు)

సంవత్సర చందా రూ. 8

సం॥	Passenger కోచ్	రీడ్ (కి.మీ)	Freight Tonne kms. Milli-	వేగన్ల రీడ్
Originating సంఖ్య	సంఖ్య	సంఖ్య	సంఖ్య	సంఖ్య
1950-51	1,284	13,022	15.9	88.3
1977-78	3,504	28,572	20.4	87.1
ఎక్కువయిన				
కాశం	172.9	102	29	24
				300
				84
				39

• రీడ్-అనగా నగటున ప్రయాణికుడుగాని వస్తువులనుగాని రవాణా చేసిన దూరం.

జరుగుతోంది. ఇది ఈ క్రిందివట్టికలో గమనించవచ్చు.

సం॥	రైలు ప్రమాదాల సంఖ్య	ప్రమాదాలలో గాయపడిన వారి సంఖ్య	ప్రమాదాలలో చనిపోయిన వారి సంఖ్య	వ్యవహారాల్లో అస్తి లక్షలలో ఇంజను క్యాబినల్లో	రెవీన్యూ ట్రైముకి అడ్డంకులు	
1970-71	40	307	27	134.7	79.7	8741
1971-72	864	187	48	99.8	47.8	7299
1972-73	815	133	3	177.9	58.3	8295
1973-74	782	398	79	201.5	55.0	11257
1974-75	925	297	98	188.8	88.5	11111
1975-76	864	283	37	255.0	198.8	10275
1976-77	789	398	80	188.8	116.2	7588
1977-78	868	425	172	241.7	185.5	9047

యజమానులు ఈ ప్రమాదాలన్నీ మనుషుల పొరపాట్లవల్ల జరిగినవనో లేక విధ్వంస కాండకు పూనుకోవడం వల్ల జరిగినవనో అని అంటుంటారు. కానీ పని వారిమీద విందమోపేముందు ఈ కాలంలోనే ఒక్కొక్క పనివానిపై పనిభారం ఎంతగా పెరిగిందో తెలుసుకోవడం ఎంతయినా అవసరం. పనివారిసంఖ్య ఏ విధంగా పెరిగిందో ఈ దిగువన వివరించబడింది.

ప్రశ్నించవచ్చు. ఎమర్జన్సీ కాలంలో ఏ మాత్రం మెరుగుదల ఉన్నా అది కేవలం రైళ్ళ సంఖ్య తగ్గించడంవల్ల, రైలు ప్రయాణీకుల తగ్గించడంవల్ల సంభవించినవే. 1974 మే నమ్మే ముందు రోజు 1000 ప్యాసింజరు రైళ్ళు రద్దు చేయబడ్డాయన్న సంగతి మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ఎమర్జన్సీ ఎత్తివేసిన నాటికి, అంటే 1977 కి, కూడా

భారత రైల్వేలలో సిబ్బంది

సం॥	అసినర్లు	పనికసం ఉన్న చేతిపనివారు ఆ పైవారు	అన్ స్టిల్ట్ మరియు పెమిస్టిల్ట్ పనివారు
1965-66	88	550.7	795.1
1977-78	95	882.9	822.8
ఎక్కువయిన శాతం	44	20	3

ఒకటవ వట్టికను మూడవవట్టికను పోల్చి చూసినట్లయితే సిబ్బందియొక్క పనిభారం ఎంతగా పెరిగిందో మనకు ఎంతోచక్కగా అర్థం అవుతుంది. అయినా ఈ విజ్ఞాన్ని యాజమాన్యం అంకితకరించడంలేదు. అంతర్ రవాణా కమిటీ రిపోర్టు ప్రకారం ప్రపంచం లోని ఎన్నోదేశాల్లో పనిగంటలు వారంలో 40 గంటల నుండి 35 గంటలకు తగ్గించే ప్రయత్నాలు జరుగుతుండగా మన దేశంలో మాత్రం వారానికి 48 గంటలనుండి 51 గంటలకు పెంచబడ్డాయి. అందువల్ల పని వారి తప్పిదాలవల్ల ప్రమాదాలు సంభవించినా, ఆ తప్పిదాలు పనిభారం పెరిగినందువల్ల కలిగిన అంశాలవల్ల గలిగినవేనని మనం గురిచాలి.

అయితే ఎమర్జన్సీ కాలంలో రైళ్ళపరిస్థితి ఎలా మెరుగుగా ఉండిందని ఎవరయినా

అదే విధంగా పస్తువుల రవాణాకూడా 1973-74లో బాగాతగ్గింది. ఇక 1974-75 లో ఇది 1972-73 స్థాయిని చేరుకుంది. ప్రమాదాలను సూచించిన వట్టికను పరిశీలించి వట్టియితే 1973-74 మరియు 1975 - 76 మధ్యకాలంలో రెవీన్యూ ట్రైముకో అడ్డంకులు బాగా పెరిగిన సంగతి గ్రహించవచ్చు. అదికాదు ఈ కాలంలో జరిగిన చైనీలు లాగడాలనయితేనేం, దీటెన్ షన్లనయితేనేం సరిగా నమోదు చేయలేదుకూడా. ఎమర్జన్సీ కాలంలో చైనీలులాగడాన్ని బాగాతగ్గించారు కాబట్టి ఇవి నమోదు చేసినట్లయితే పరిస్థితి మనకు మరింత వివరంగా తెలిసిఉండేది.

రైల్వే పనివారి పరిస్థితి

రైల్వేసిబ్బందితరుచుగా పోలీసులు చేస్తున్నందువల్ల రైళ్ళూకపోకలకు అంతరాయం కలుగుతున్నది. 1970 నుండి జరిగిన అనేక

పోలీసు ఉమ్మడి పరికమే 1974 మేలో జరిగిన నమ్మే. ఇందులో రోకో సిబ్బంది పోలీసులు ప్రత్యేకించి చెప్పుకోవలసిన అవసరం ఉంది నలభై పాఠశాల రోజు దగ్గరి నుండి రైల్వే పనివారు అతి దారుణమయిన దోపిడీకి గురి అవుతున్నా ఉన్నారు. 1981లో రైల్వే పనివారి బేసిక్ తగ్గించబడింది. తగ్గించబడిన ఆ స్కేళ్ళు అధారంగానే మొదటి పేకమీషన్ రైల్వే పనివారి కొత్త స్కేళ్ళను రూపొందించింది మిగిలిన కమీషన్లన్నీ కూడా కడుపుబ్బకాం కమీషన్లగానే పని చేశాయిగాని అంతకమించి ఏం సాధించలేదు. అందువల్ల వలస దినాలలో ఉన్న (జీతం) పేవిదానం యధాతథంగానే ఉండిపోయింది. అంతేకాక కరువుభత్యం రూపొందించబడిన విధానంవల్ల వేర్వేరు తరగతుల సిబ్బంది మధ్యనున్న అంతరాలు తగ్గిపోయాయి.

అర్గనైజ్డ్ పరిశ్రమలన్నింటిలోనూ అతి తక్కువ జీతం (బేసిక్ + కరువు భత్యం) రూ. 475 (జనుము) మరియు రూ. 560/- (ఇండియన్ ఎయిర్లైన్స్) మధ్యఉండగా రైల్వేలలో ఇది కేవలం రూ. 324/-గా మాత్రమే ఉంది. అంతేకాదు ఈతేడా పై స్థాయిలో మరింత ఎక్కువగా కష్టపడు తున్నది. ఉదాహరణకి జీవితభీమా సంస్థలో పనిచేస్తున్న ఒక నట్ స్టాఫ్ 20 ఏళ్ళ పర్వీసు తర్వాత రైల్వేలో ఇరవై సంవత్సరాలు పర్వీసున్న క్లర్కుకన్నా ఎక్కువ సంపాదిస్తాడు. అంటే బ్యాంకులలో, జీవిత భీమా సంస్థలలో పనిచేస్తున్న వారికి బ్రతికేందుకు సరిపడినంత జీతాని ఇస్తున్నారని కొడు అర్థం. వివిధమయినా ధరల సూచిలోని 332 పాయింట్ల దగ్గర (1980 ఆధారంగా) అవసరం ప్రాతిపదికగా జీతంఇచ్చినట్లయితే దాదాపు రూ. 900/- ఒకపనివానికి ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. బ్యాంకులలో జీవితభీమాసంస్థలో కూడా ఇంత మొత్తం ఇవ్వడంలేదు. ఈ తేడా దాదాపు ఒకేరకం పనిచేస్తున్న వారి మధ్య మరింత కొట్టవచ్చినట్లు కనపడు తుంది. ఉదాహరణకి ఒక కారు డ్రైవరు బ్యాంకులో పనిచేసినా, జీవితభీమా సంస్థలో చేసినా, స్ట్రీట్ ప్యాక్టరీలో చేసినా, పోర్టులో, రైల్వేలలో చేసినా ఒకే పని చేయాల్సి ఉంటుంది. ఒక మోటారు డ్రైవరురైల్వేలో రూ. 470/- మరియు రూ. 560/- మధ్య సంపాదించగా పోర్టులో పనిచేసే డ్రైవర్ కి రూ. 592/- మరియు రూ. 935/- మధ్య

వస్తుంది అదేస్తీలు పరిశ్రమలో రూ. 585/-
రూ. 1055/- మధ్య రిజర్వు బ్యాంకులో
రూ. 1079/- లభిస్తుంది. రైల్వేలో పని
చేసే ఒక వ టర్కి, పోర్టు, స్టీలులో పని
చేసే డ్రైవర్కి తేడాలు ఉన్నాయి రైల్వేలో
పనిచేసే షంటింగ్ డ్రైవర్కి నెం. 550
నుంచి 750-దాకా వసే పోర్టులో పనిచేసే
వానికి 887 నుంచి 988 వరకు, స్టీల్ లోవానికి
737/, 1900/ వసాయి అంటే పోర్టుదాకా
కాని, స్టీల్ పరిశ్రమదాకా కాని రైలు తెచ్చే
డ్రైవర్కి తక్కువ వస్తుంది అన్నమాట.

రైల్వేవారికి బో వ న విరాకటించటం
అందరికీ తెలుసు. ఏ చట్టప్రకారంచూసినా
చివరికి ఐ ఏల్. ఒ కన్వెన్షన్ నెం. 1 (1919)
ప్రకారంకూడ రైల్వేలు అనేది ఒకపరిశ్రమ.
కాని బో వ ను, పనికారం, పారిశ్రామిక
వివాదాలచట్టం అమలుపరచటం మొదలయిన
విషయాలలో వివక్షత చూపబడుతూ ది.

పని వేళకు సంబంధించి పరిస్థితి మరింత
అధ్వాన్నంగా వుంది. యజమాని ప ని
చూసలేకపోయిన దానికి ఫలితం రైల్వే
పనివారు అనుభవించాల్సి వస్తుంది. పని
వ్యభావం రోజులో ఒకేసారి కాకుండా
అప్పుడప్పుడు చెయ్యాలివది అనే సాకుతో
కొంతమందికొన్ని కులచేత రోజుకు 12 గంటలు,
ఒకేసారి 24 గంటలు కూడ పని చేయిస్తు
న్నారు. యజమాని అదేకాం మేరకు వారు
ఒకే చోటికి కట్టివేసుబడుతూ ఉన్నారు.
ఈ భారం కోర్కా 1974లో తొలగి చుకో
గలిగినప్పటికీ, ఇప్పటికీ రైల్వేలో 8 గంటల
పని దినం అంగీకరింపబడలేదు. లోకో
రన్నింగ్ కొన్ని కులకయితే అసలు పరిమితి
అనేదే లేదు. 1948 నుండి లోకో రన్నింగ్
కొన్ని కుల పనివేళలు క్రమంగా, దళంవారీగా
పెంచుకుంటూవచ్చారు. 1988 లో పరిస్థితి
మ రీ థ రిం వ లే వి ది గా తయారయి
నప్పుడే రైల్వేలో తిరుగుబాటు బయలు
దేరింది. మోసం వలన ఈ పోరాటాన్ని
అణచివేయగలిగారు. కానీ త్వరలోనే
అదొక అభి భారత వమన్యగా రూపొందింది.
1979 లో లోకోరన్నింగ్ కొన్ని కులు అనేక
సార్లు నమ్మేచేసి ఒ రోజున వరసనే పది
గం టల క న్న ఎక్కువ పనిచేయకుండా
ఉండేందుకు అ ధికారులను అంగీకరింప
చేశారు. అయితే, అరేఖ గడిచినా, ఇప్పటికీ
ఈ అంగీకారం పూర్తిగా అమలు జరప

బడటలేదు. అగ్నేయరైల్వే పనివారు దీని
కోసం పదిహేను రోజులు "రూల్ ప్రకారం
పని" చేయాల్సివచ్చింది అప్పటికీ ఇతరజోన్లు
కూడ ప షిభావ చర్యలు తీసుకుంటామని
బెదిరించకపోయినట్లయితే వా రి స మ వ్య
పరిష్కారమయ్యేదికాదు.

రైల్వే యజమాన్యం పారిశ్రామిక
వివాదాల చట్టాన్ని గౌరవించక పోవడంవల్ల
రైల్వే కొన్ని కులు లేవనెత్తిన వివిధ విధా
నాలకు పరిష్కారం కదరటంలేదు 1979లో
లోకో రన్నింగ్ స్టాఫ్ అసోసియేషన్కి
కేంద్ర రైల్వేమంత్రి సంతకం చేసి యిచ్చిన
హమీ పత్రం తప్ప, లిఖిత పూర్వక అంగీ
కారాలు లేవు. పరిష్కారం జరిగినప్పుడల్లా
తన నిర్ణయాన్ని రికార్డు చేయవలసిందిగా
ఎల్. ఆర్. ఎన్. ఎ. యజమాన్యంపై
వత్తిడి తీసుకొస్తుంది. అయితే పా. వి.
చట్టంలో చెప్పిన "మెమోరాండం అఫ్
సెటిల్ మెంట్" రైల్వేలో అమలులేదు.
ఒక వివాదాన్ని పరిష్కరించేందుకు అనిశ్చిత
పదాలతో కూడిన హమీలను నోటితో విసిరేస్తూ
ఉంటారు. అంతటితో పోరాటం ముగుస్తుంది.
అయితే, ఇచ్చిన హమీలను అమలుజరగక
పోవటంలో కొన్ని కులు వాటి అ మ లు తె
వ్వే పోరాటం సాగించాల్సి వస్తుంది.

రైల్వే ట్రేడ్ యూనియన్

ఉద్యమం యొక్క విఫలత

దీనికి రైల్వే ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమమే
ప్రధానంగా బాధ్యత వహించాలి. అయితే
మనం ఒకటి అర్థం చేసుకోవాలి.
1920 నుండి రైల్వేలను నమ్మేలనుండి
దూరంగా ఉంచాలనే లక్ష్యంతోనే
ప్రభుత్వం రైల్వేలో కొన్ని కుల విధానాన్ని
రూపొందిస్తోంది. మొట్టమొదటగా జీతాలలో
వివిధ స్కేళ్ళను రూపొందించారు. ఒకే
ఉద్యోగానికి వివిధ స్కేళ్ళు పెట్టడం సాధ్యం
కావచ్చును, మామూలు సూ వ ర్ వై జ రీ
పోస్తుంటూకూడ "పెంక్షన్" వద్దతివి ప్రవేశ
పెట్టాను. కొంతమందిని ఉద్యమం నుండి
తప్పించడానికి ఇది తోడ్పడింది. అంతేకాక,
ప్రతి దిపాద్దమెంటులోనూ, నమ్మే విచ్చిన్న
కారులుగా పనిచేస్తారనే ఉద్దేశంతోనే వీరిలో
కొందరికి అసాధారణమైన సౌకర్యాలు కల్పి
స్తున్నారు. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం అధికారంలో
ఉన్నప్పుడు రోజులా ఐ యన్. టి. యు. సి.
ఈ నమ్మే విచ్చిన్నకారులందరి సంఘంగా

పనిచేసింది. అయితే రైల్వే కొన్ని కులందరినీ
ఐక్యం చేయడంలో విఫలమయినందుకు
మొత్తం బాధ్యతంతా ఎ ఐ ఆర్. ఎన్. నే
వహించాల్సి వుంటుంది. ఎ ఐ ఆర్. ఎన్.
ఇక ఆ విషయాలన్నిటికన్నా గుర్తింపు
పొందటమే ముఖ్యంగా తలచింది.

ఎ. ఐ. ఆర్. ఎన్. నాయకత్వం నమ్మే
పిలుపు ఇవ్వలేదని కాదు. 1960 లోనూ
1988 లోనూ అది నమ్మే పిలుపు వచ్చింది.
అయితే ఆ పోరాటాలు విజయవంతం
అయ్యేందుకు వీలుగా అన్నిస్థాయిల్లో నన్నా
హాలు చేయలేదు దేశంలోని అసమాన
అభివృద్ధి అనాడు కాంగ్రెసుకున్న వలుకు
బది గృహస్థ్యా అటువంటి నన్నాహం ఎంతో
అవసరం.

అంతేకాకుండా, గత ముప్పై ఏళ్ళుగా
అనుసరిస్తున్న నిర్దాక్షిణ్యమైన అణచివేత
విధానాలు, కక్ష సాధింపుచర్యలు కూడా
ప్రజలపై ముద్రవేశాయి. 1974లో కొన్ని కులకు
తుపాకీలు చూపించి పనిచేయించటం, వారి
కుటుంబాలపై జరిపిన దమనకాండ ఎవరూ
మర్చిపోలేదు. ఒక్కసారిగా 30 వేల మంది
కొన్ని కులను జైల్లో పెట్టి, నస్పెండ్ చేశారు.
18 వేలమంది పర్మినెంటు ఉద్యోగులు, 33
వేలమంది క్యాజువల్ కొన్ని కులు పనినుండి
తొలగింపబడ్డారు. ఇవకా ప్రభుత్వం అది
కారానికి వచ్చేనాటికి ఇంకా 8 వేల మందిని
ఉద్యోగాలలోనికి తీసుకోవలసి వుంది.

అయినప్పటికీ తమ న్యాయమైన కోర్కె
లకై రైల్వే కొన్ని కులను ఐక్యపరచేందుకు
ప్రయత్నాలు జరిగితే ఫలితాలు వేరొక
విధంగా వుండేవి. రైల్వేలో కొన్ని కుల
సంఘాలు గుర్తింపు పొందాలంటే నమ్మేలో
గాని అందోళనలోగానీ పాల్గొనబోమని
హమీ ఇవ్వాలి. 1980 లోనూ 1988 లో
ఎ ఐ ఆర్. ఎన్. గుర్తింపును కద్దులేదం,
1974లో ఎన్ సి సి. ఆర్ ఎన్. నుండి బయట
కొచ్చేదాకా దాని గుర్తింపును నస్పెండ్
చేయడం, ప్రభుత్వం రైల్వే పనివారిని
వికణించి ఉంచేందుకు యూనియన్ల మధ్య
నున్న శతృత్వాలను, గుర్తింపునంటే కొన్ని
రాయితీలను ఉపయోగించుకుంటుందనేందుకు
ఒకఉదాహరణ. దేశమంతటిలోని మిలిటెంట్
రైల్వే కొన్ని కులు ఐక్యతకోసం పోరాడు
తున్నారు. అటువంటి ఐక్యతను సాధిస్తే
బ్రహ్మాండమైన నమ్మేను నిర్వహించడం
సాధ్యమవుతుంది.

రైల్వే నిధుల దోపిడీ

రైల్వేకార్మికుల కోర్కెలు ప్రభుత్వ ఆర్థికవిధానాలతో ముడిపడి ఉన్నాయి. అనాదిగా రైల్వేలు దేశీయ, విదేశీ గుత్తపెట్టుబడి దారుల దోపిడీకారకు ప్రత్యేకంగా కేటాయించబడ్డాయి. రైల్వే పరిశ్రమ, దాని లాభాలలో ఒకభాగం ఖచ్చితంగా ప్రభుత్వానికి చెందితీయకుండా వస్తూ హామీతో ప్రారంభమయింది, ఈనాటికీ ఆ పద్ధతి కొనసాగుతూనే ఉంది. 1950-51 నుండి 1977-78 దశాబ్దం రైల్వేలలో మొత్తం రూ॥ 5080 కోట్లు పెట్టుబడి పెట్టగా (ఇందులో రూ॥ 1100 కోట్లు రైల్వేల నిధుల నుండి తీసుకోబడింది), రూ॥ 2849.30 కోట్లు ప్రభుత్వం తన వంతు లాభంగా తీసుకుంది. "సా.మిక బాధ్యత" పేరుతో రైల్వేలు నిర్ణయించబడిన గురితో సహా అనేక వస్తువులను, తవకయ్యే ఖచ్చితమైన తక్కువ ధరకు రవాణాచెయ్యవలసి వస్తోంది. ఇటువంటి ఇంకా అనేక సాంఘిక బాధ్యతల మొత్తం ఖరీదు రైల్వేలలో పెట్టిన పెట్టుబడి కంటే ఎక్కువ. ఇదేకాక, ఎక్కువ ట్రాఫిక్ ను ఆకర్షించాలనే పేరుతో, గుత్త పెట్టుబడి దారులకు తక్కువ సైడింగ్ మరియు ఇతర చార్జీలు, "కంటైనర్లు", డోర్ టు డోర్ డెలివరీ సౌకర్యం మొదలైన అనేక రాయి తీలు కల్పించారు. ప్రభుత్వ వస్తుల విధానం, ధరలు నిర్ణయించే విధానం కూడా రైల్వే నిధులకు హానికలిగిస్తున్నాయి. ఉదాహరణకు దేశంలో ఉత్పత్తి అవుతున్న ఉక్కును ఎక్కువగా వినియోగించుకుంటున్న వంతులలో భారత రైల్వే మొదటిది. (17%). అది అన్ని ఉక్కు కర్మాగారాలకూ పేవ చేస్తుంది. 1969-79 మధ్య అనేక ఉక్కు వస్తువుల ధరలు 288 నుండి 585 శాతం పెరిగాయి. ఎత్తైన నుంకం 288 నుండి 520 శాతం పెరిగింది. కానీ ఉక్కు వస్తువుల రవాణా ఛార్జీ మాత్రం 219 శాతం మాత్రమే పెరిగింది. ఖనిజము, బొగ్గు మొదలైన వాటి విషయంలో పెరుగుదల ఇంకా తక్కువగా ఉంది. ఈ విధంగా వస్తు వచ్చినప్పటికీ ప్రభుత్వం తనవంతు ధనాన్ని తీసుకుంటుంది, గుత్త పెట్టుబడి దారులకు రాయి తీలు కల్పించబడుతున్నాయి. ప్రభుత్వమే బొగ్గు, ఉక్కు, డీజిల్, ఎలక్ట్రిక్ మొదలైన రైల్వేల కవనమైన వస్తువుల ధరలను పెంచుకుంది, ప్రజలకు వినియోగ

వదే వంతుగా రైల్వేలు సాంఘిక బాధ్యతలను భరించవలసివస్తుంది; అయినప్పటికీ రైల్వే పనివారు తమకు న్యాయంగా రావలసిన దాన్ని కూడా పొందలేక పోతున్నారు; వారి వాహనం కూడా పెరుగుతూ ఉంది. ఈ వంతు దోపిడీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాన్ని విద్యాక్షిణ్యంగా అణచివేయబడుతూ ఉన్నాయి.

మొత్తం ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమానికి ప్రమాదం

ఈ పరిస్థితి మొత్తం ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమానికి ప్రమాదాన్ని కలిగిస్తుంది. రైల్వే పనివారి తక్కువ వేతనాలు కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల తక్కువ వేతనాలకు దారితీస్తాయి. అలాగే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులూ, ఇతర ఉద్యోగులు దీని ప్రభావానికి గురి అవుతారు. రైల్వేల వంటి ఒక పెద్ద సంస్థ దోపిడీయొక్క ఉడుమునట్టులో బిందించబడినప్పుడు ప్రభుత్వం ఎక్కువ వేతనాలపొందే ఇతరులపై ముఠాగా దాడి చేయగలదు. 1972 నుండి అంతే మూడవ పే కమిషన్ మరియు చివరినప్పటి నుండి, వేతన సంఘం అమలుజరిపేందుకు "ఆర్థిక వేతన ద్వీపాలు" అనే నిర్ధారణ తీసుకొని రాబడింది. 1980లో రైల్వే పనివారు అవసరాల ప్రాతిపదికపై తన వేతనాలకోసం వమ్మ చేశారు. కానీ, 1974 నాటికి "ఇదే విధమైన ఇతర పరిశ్రమలలోని వేతనాలతో సమానమైన" వేతనంగా అది తగ్గించబడింది. అంతేకాక జీవన వేతనాలు సాధించుకోవాలంటే, మొత్తం ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం, ముందుకు వచ్చి రైల్వే కార్మికుల పోరాటానికి సహాయం చేయాలి. వ్యవసాయ కార్మికుల, రైతుల, విరుద్యోగుల పోరాటాలకు సహాయపడి వట్లుగానే వీరికి సహాయం పడవలసిన అవసరం ఉన్నది. రైల్వే ఉద్యోగులు మళ్ళీ ఐక్యపోరాటాన్ని విర్మించుకునే ప్రయత్నాల్లో ఉన్న ఈ సందర్భంలో అటువంటి సహాయం యొక్క అవశ్యకత ఎంతో ఉంది.

రైల్వే ఉద్యోగుల ఐక్యతనం సాధించుకున్నారం

మళ్ళీ రైల్వే ఉద్యోగులు ఐక్యపోరాటం విర్మించుకుంటున్నారు. ఇవకా ప్రభుత్వం దోషను ప్రకటిస్తుందని ఎ. ఐ. ఆర్. ఎన్ (గత రెండున్నర వందల సంవత్సరాలు) ఎదురు

చూసింది. ప్రాతినిధ్యం గుత్తాధికారాలు సంపాదించుకొనేందుకే బోసన్ ప్రకటనను వాడుకోవాలని వారు అనుకున్నారు. ఎన్.ఎస్.ఐ.ఆర్. ఒక పమ్మెట్టాలతోను నిర్వహించింది. అయితే తన బలం తనకు తెలుసు కనుక పమ్మెట్ట పూనుకోలేదు. ఇప్పుడు గురింపుపొందిన ఈ పెదరేషను రెండూ, ఎ.ఐ.ఆర్.ఆర్.ఎన్.ఎ, ఐ.ఆర్.డబ్ల్యు.ఎస్; వి.ఆర్.ఎమ్.ఎస్; ఎ.ఐ.ఆర్.ఇ.సి; వంటి గురింపుపొందిన యూనియన్ తోనూ, అసోసియేషన్ తోనూ కలిశాయి. ఈ అరు సంఘాలు కార్యవర్గాల సంయుక్త సమావేశానికి ఏలు ఏవ్వబడింది. 1979 నవంబరులోగా తమ కోర్కెలను పరిష్కరించకపోతే రైల్వే కార్మికులు మళ్ళీ పోరాటంలోకి వెళ్తామని ప్రభుత్వానికి నోటీసు జారీచేశారు. ఈ ఐక్యత క్రింది స్థాయి నుండి పెంపొందిస్తే అది రైల్వే కార్మికులలో ఎంతో ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది. అన్నిరకాల పరిస్థితులను తట్టుకునేందుకు సంఘాలను సంసిద్ధం చేసారని అభిప్రాయం. 74 మే పోరాట కాలంలోనూ, తర్వాత సహాయం చేసినట్లుగానే, ఇప్పుడు కూడా ప్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం రైల్వే కార్మికులకు చేయూతనివ్వాలి. రైలు అంశంగా వడవటం, ట్రీ, రంపగొండి తనం, ప్రమాదాలు దిన చర్యలుగా తయారవడానికి కారణం రైల్వేలను ఆ పరిస్థితిలోకి వెట్టిన ఈ దోపిడీవ్యవస్థ అన్నవత్సాన్ని ప్రజాస్వామిక వాదులందరూ గ్రహించాలి. తమ న్యాయమైన కోర్కెల సారవత్తై రైల్వే కార్మికులు జరిపే పోరాటంలో అందరూ వారికి తోడుగా నిలవాలి.

(‘యుకోవర్కర్’ సౌజన్య కో)

ఈ వ్యాసం 1978 నవంబరు నుండి వ్రాసినది. రైల్వే కార్మికులు "ఉత్పత్తి" ముడిపెట్టబడిన బోసన్ ముసాది: చుకోటం మినహా ఇంకేం మార్పులూ లేకపోవడం వలన వ్యాసాన్ని యధాతథంగా ప్రచురిస్తున్నాం. — ఎడిటర్, కార్మికలోకం.

కార్మికలోకం చందా రేట్లు

సంవత్సరం చందా : రు. 8-00

విడిప్రతి 75 పైసలు

దేశ వ్యాపితంగా లోకో సిబ్బంది సంసిద్ధత

బెల్లంపల్లి గని కార్మికుల సమ్మె

1880 వ సంవత్సరం 5 తారీఖున ఎం.కె. 4. గనికార్మికులయిన బెల్లంపల్లి రెడ్డికి హాస్పిటల్ బెడ్ సౌకర్యము కలుగజేయ నందున కార్మికులు సమ్మెచేశారు. రామకృష్ణ పురముదివిజన్ నెం. 1 బావులకార్మికులందరూ ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. తర్వాత అప్పటి కయినా బెడ్ ఇస్తారేమోనని 3 రోజులు చూశారు. కాని మేనేజర్ పరిష్కారము చూసనందున అన్నిబావులకార్మికులు ప్రదర్శనగా ది.ఎస్. అఫీస్ కు వెళ్ళారు. ఈ ప్రదర్శనకు ఎం.కె 4 నుండి క్రామేడ్ చారి, మరియు అర్.కె. 4 నుండి క్రామేడ్ ఓదెలు ఇంకా మిగతాగమలనుండి ఇతరులు నాయకత్వం వహించారు.

ది.యస్. అఫీస్ కు చేరినతర్వాత క్రామేడ్ చారి ఒక మెమోరాండం కార్మికుల తరపున వ్రాసింది. ఎన్.కు ఇచ్చారు తర్వాత చర్చలకు వెళ్ళి ది.ఎస్.తో చర్చించారు. ఈ చర్చలో ప్రతి గనికి ఇద్దరు చొప్పున యమ్.కె. 4 నుండి చారి, నర్సయ్య, అర్.కె. 4 నుండి ఓదెలు మొదలగువారు అన్ని గమల నుండి పాల్గొని చర్చించగా ది.ఎస్. బెడ్ ఇప్పించటము వాచేక కాదని అన్నాడు. అంతటితో ఊరుకొనక కార్మికులు లారీ తీసుకుని బెల్లంపల్లికి వచ్చి డాక్టర్ తో మాట్లాడి అకార్మికునికి బెడ్ ఇప్పించారు. శెల్లవారి గనులు యధా ప్రకారము వదిలినవి. కార్మికులు సమ్మె విరమించినారు. సమ్మె విజయవంతమయినది. కార్మికులు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు.

స్టీల్ ప్లాంట్ కార్యవర్గం

స్టీల్ ప్లాంట్ కాంట్రాక్ట్ రేటర్ యూనియన్, విశాఖపట్నం దిశలందు 29 1880వ సంవత్సరం ఏర్పడి రిజిస్ట్రేషన్ గావింపబడింది. యూనియన్ కు ఈ క్రింది అఫీసు బేరర్లు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకొబడ్డారు. అధ్యక్షులు : శ్రీ సి. హెచ్. వరసింగరావు, ఉపాధ్యక్షులు : శ్రీ యం. ఉమాపతి ప్రధాన కార్యదర్శి : శ్రీ జె. వెంకట్రావ్, సహాయ కార్యదర్శి : శ్రీ కె. అప్పారావు, కోశాధికారి : శ్రీ యస్. హరిబాబు.

వీరుకాక 9 మంది కమిటీ సభ్యులను కూడా ఎన్నుకున్నారు.

కమిటీ వియ్యకం, 30-8-80 వ తేదీన జీతం పునర్ వ్యవస్థీకరణ మైలేజీ రేటు పెంపుదల విషయమై ఎ.ఐ.యల్.ఆర్. యన్.ఎ. లో రైల్వే బోర్డు ఒక ఒప్పందానికి రావడం జరిగింది. కమిటీ 80 కేంద్ర మంత్రివర్గం ఆమోదం విమితంపై 'ఒప్పందం' సంవదిందినది, 31-12-80 వ తేదీ లోపల అర్హత వంతు తాము వియ్యకం హామీని రైల్వే బోర్డు మోసంగా ఉల్లంఘించింది. అన్ని చట్టాలను భద్రతా విబంధనలకు భిన్నంగా బిటీస్ యుగాల వాటి యజమాని - బానిస పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టి, విరంజక పాలనను రైల్వేలో విరాటకంగా కొనసాగించుకోవాలనే దృఢ నిశ్చయం రైల్వే బోర్డు - ప్రభుత్వం నుండి కనబడుతుంది. లోకో సిబ్బంది అలిండియా ప్రధాన కార్యదర్శి క్రామేడ్ యన్. కె. థాన్ "..... యీ పరిస్థితులలో మాతో అంగీకరించిన అగ్రిమెంటును అమలుపరచుకొనే విమితం, మా ఉద్యోగావకాశాలను దెబ్బతీసి రైల్వే యాక్సిడెంట్లను మరింత ఎక్కువచేసే రైల్వే పాఠశాల వర్గం యొక్క విరంజక దోరణికి వ్యతిరేకంగా 18-2-81 వ తేదీనుండి "సహకార ఉపసంహరణ" ఆందోళనను సాగించాలని చేసిన మా విధ్యాయానికి తమ సహాయ, సహకార, సాహభూతులందరూ లిండిగా రైల్వే వియోగదారుల సభ్యులుగా వుండే పార్లమెంటు సభ్యులు, కేంద్ర ప్రెస్ యూనియన్ లను, అన్ని రాష్ట్రాల ముఖ్య మంత్రులను కోరుతున్నాం." అని ప్రకటించడం జరిగింది.

పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వోద్యోగులకు అదనపు డి.ఎ.

కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులతో సమానంగా తమకు డి.ఎ పెంపొందే కోర్కెను ఆమోదించి పశ్చిమ బెంగాలు వామపక్ష ప్రభుత్వం తన ఉద్యోగులకు ఈ ఏడాది జనవరి 1 నుంచి అదనపు డి.ఎను ప్రకటించింది. దీని ఫలితంగా మొత్తం రికార్డుల నుండి ప్రభుత్వోద్యోగులకు డి.ఎ. పెడగుతుంది. వారి వారి జీతాల స్థాయినిబట్టి నెం.కు 18 ల నుండి రు. 80 వరకు అదనంగా డి.ఎ. చెల్లించబడుతుంది.

భారతరైల్వే అదాయాలు గణనీయంగా వదిపోయిన విషయం, అన్ని వైపులనుండి విమర్శలకు రైల్వే పాలకవర్గం గురికాబడటం అందరికీ తెలిసిందే. దీనిని ఎదుర్కొనే పేరుతో 1880 వ సంవత్సరం నెలలో రైల్వే పాలకవర్గం కొన్ని తీవ్రమైన విధ్యాయము చేసినట్లు తెలుస్తుంది. రైల్వే మంత్రి. రైల్వే బోర్డు చైర్మన్ లతో గొప్ప, 27 మంది ఉన్నతాధికారులను తొలగించడం మొదలైన వాటిని రైల్వే సిబ్బందికి "షాక్ ట్రీట్ మెంటు"గా ఉపయోగించుకోవాలనే నిర్ణయం కనబడుతుంది.

మెయిల్-ఎక్స్ ప్రెస్ బ్రయిన్స్ కన్నా గూడ్స్ బ్రయిన్స్ ప్రాధాన్యత విషయం, అనేక పాసింజరు బండ్లను రద్దుచేయటం, విర్జిని మైన్స్ లాల్ బ్రయిన్స్ పరిశీలించాలనే రూపును గలికి వదిలేయడం మొదలైనవన్నీ రైల్వే యాక్సిడెంట్లను ఎక్కువ చేస్తాయి.

6 విముషాల తేదా వున్నారే-మెయిల్-ఎక్స్ ప్రెస్ పంక్తుయాలిటి దెబ్బతిన్నా వర్షాలేదనే దోరణిలో గూడ్స్ బ్రయిన్స్ ప్రాధాన్యత విచ్చి వడసటం రైల్వే ప్రయాణీకులు, సిబ్బందిల మధ్య అగాధాన్ని సృష్టించడమే. లోకో సిబ్బంది అనేక పోరాటాల త్యాగాల ఫలితమైన 10 గంటల పనిచట్టాన్ని ఉల్లంఘించేట్లు లోకో సిబ్బందిని విర్బంధించటం, కాపి-టి-బోజనం విమితం 6 విముషాలు అపుడేసినా వషం నుండి తొలగించడం, యాక్సిడెంట్ల వివరణత్రయేర్పరిచిన "భద్రతా రూపు"కు భిన్నంగా పని చేసిన వారికి దబ్బయిస్తామని ప్రలోభ పెట్టడం, లోకో సిబ్బంది మారాల్పి వస్తేషన్లను దాటవేయటం, అదేమని అడిగితే వస్తేషన్లు అర్థికర్ 311 (2) రైల్వే రూపమైన 14 (2) వి ప్రకారం (కోర్టుకు సైతం పోయేందుకు వీలులేదు) ఉద్యోగాలనుండి తొలగించటం చాలా పెద్దఎత్తున ప్రారంభమైనట్లు యన్.ఎస్. రైల్వే. యన్.కె.రైల్వే. దక్షిణ రైల్వేనుండి వార్తలందుతున్నాయి.

అలిండియా లోకోరన్నింగు స్టాన్ 27-3-79 నుండి వారి జీతభత్యాల విమితం దేశవ్యాపిత పోరాటానికి సిద్ధపడటం, అనాటి జనతా ప్రభుత్వం హయాంలో రైల్వే పాలకవర్గంతో అగ్రిమెంటుకు రావడం, హైవనర్

లోకో రన్నింగ్ ప్లాఫ్ పోరాటం

దేశ ఆర్థికాభివృద్ధికి, దేశ ప్రగతికి కృషి చేయడంలో ప్రతి భారత పౌరునివలె లోకో రన్నింగ్ ప్లాఫ్ సమాన బాధ్యత ఉన్నది. దానికోసాటు అందరివలె రక్షణ పొందుటకు కూడా వారు అర్హులే. దేశ ఆర్థిక అభివృద్ధికి రేయి - వగలనక విరంతరము శ్రమిస్తున్నా యున్నారు. వరియైన వనిముట్లలేక కాలం చెల్లిన డిఫెక్టివ్ ఇంజన్లతో బలవంతంగా వనిచేయించుకుంటున్నదీ ప్రభుత్వం. అయి వప్పటికీ వీరు తగినంత శ్రమ ఫలితాన్ని గాని, తమ కుటుంబాలకు వరియైన రక్షణను గాని ప్రభుత్వం నుండి పొందలేక పోతున్నారు. వ్యాయమైన కోర్కెలను గత 10 సం॥ల నుండి రైల్వే యాజమాన్యంవారి దృష్టికి తెస్తూ, ఆ కోర్కెల సాఫల్యం కోసం విరం తరం శాంతియుతంగానే పోరాడుతూనే మరొక ప్రక్క ఉత్పత్తి పెంచుతూనే ఉన్న నంగతి వమైక్యతా దృష్టితో ఆలోచించే బాధ్యతాయుతుడైన ప్రతి సోదర కార్మికునికి తెలుసు.

ప్రభుత్వము, రైల్వే యాజమాన్యము కార్మి కుల వ్యాయనముమైన కోర్కెలను సామర వ్యూతో సంప్రదించి పరిష్కరించడానికి బదు లుగా విరంక్షకరోజుతో కార్మిక శక్తిని బల వంతంగా అణచివేసి కార్మికులను కారీరకంగా, మానసికంగా హింసించి కార్మిక వర్గాన్ని శాశ్వతబానిసలుగా ఉంచుటకు ప్రయత్ని స్తున్నది. వర్తమానాసాసంగా వీరులోని దొంగ బూది, ఒరిస్సాలోని ఖర్దారోడ్, తాల్చేర్ రైల్వే కాలనీలో జరిగిన సామా హిక మాదభంగాలు మున్నగునవి.

కార్మికుల కుటుంబాల మాన, ప్రాణాలకు రక్షణలేసంటే ప్రజలంతా సిగ్గుపడల్సిన విషయం. గత 10 రోజుల క్రిందట ఒరిస్సా లోని ఖర్దారోడ్, తాల్చేర్లో జరిగిన పరిణామాలను కార్మికులు సామాహికంగా రైల్వే అధికారుల దృష్టికి, ప్రభుత్వ దృష్టికి తెచ్చారు. వారులేని సమయంలో వారి కుటుం బాలకు రక్షణ కల్పించమని ఆడిగినారు. కాని అటు ప్రభుత్వంగాని, ఇటు రైల్వే యాజ మాన్యంగాని వీరి కోరికను పెడచెవివపెట్టి భారత రాజ్యాంగంలో 311 వ ఆర్టికల్ ప్రకారం కార్మికులకు కల్పించిన రక్షణను ఉల్లంఘించి, కార్మికులను కొందరిని

ఆంధ్రప్రభ కార్మికులకు 6.17 శాతం ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు

ఆంధ్రప్రభ మేనేజ్ మెంటుకు కార్మిక సంఘాలకు మధ్య ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు విషయంలో కొన్నాళ్ళుగా సాగుతున్న సంప్ర తింపులు ఒక కొలిక్కి వచ్చిన ఫలితంగా జనవరి 19వ పార్లమెంటుక వివాదం చట్టం సెక్షన్ 15 (1) కింద ఒప్పందం కుదుర్చు కోవటమైనది.

ఒప్పందం ప్రకారం 1979-80 సంవత్స రానికి కార్మికులు పొందిన మొత్తం జీతంలో 6.17 శాతం ఎక్స్ గ్రేషియాగా చెల్లించబడు తుంది. ఇదిగాక అదనంగా 7% రూపాయలు కూడ యవ్వబడుతుంది. అయితే ఈవిధంగా యిచ్చే మొత్తం పైకం కనీసం రు100 లకు తక్కువ ఉండరాదు. మొత్తం జీతం అంటే 1979-80 సంవత్సరములో వాస్తవంగా ఉచ్చుకన్న జీతం అని అర్థం. పాలేకర్ అవార్డు ప్రకారం చెల్లించే బకాయాలు లెక్కలోకి తీసుకోబడవు.

ఈచెల్లింపు జనవరి 31వ తేదీనగాని అంతకులోపలగాని జరుగుతుంది.

వ్యానెంటు, ప్రోటేషనర్ కార్మికులకు ఈఒప్పందం వర్తిస్తుంది. 1979లో కనీసం 8 నెలలు సర్వీసు కలిగిన ప్రైవేట్ లెర్నర్స్, అప్రెంటీసులు, క్యాజువల్ బేసిన్ మీద వున్న పెంపరి కార్మికులకు 31-12-80 వ సర్వీసులోవున్న వాటికూడ యీ ఒప్పందం ప్రకారం ప్రతిఒక్కరికి రు100/లు మాత్రం ఎక్స్ గ్రేషియాగా చెల్లించబడుతుంది.

నెంకు రు1500/లకు పైబడిన జీతంగం

అక్రమంగా 14/2 రూలు ప్రకారం బర్తరవ్ చేశాడు.

భారతదేశంలో అన్ని రాష్ట్రాల వ్యాయ స్థానాలు తొంగించిన ఈ 14/2 చట్టమును మరల ప్రస్తుత ప్రభుత్వమువారు అమలు చేయడాన్ని వారు నిరసిస్తూ తే 24-7-78 వ రైల్వే యాజమాన్యంవారు ఆమోదించిన అగ్రిమెంటులను అవగాహనకావనిర్ణయం, మైలేజిట్రా పునర్నిర్ణయం, యూనిఫారమ్స్ మున్నగునవి అమలు చేయవల్సిందిగా కోరు చున్నారు. ఈ కారణంగానే అగ్నేయరైల్వే అన్ని డివిజన్లు ప్రధాన కార్యదర్శి ఆదేశం ప్రకారం అందోళనలోకి దిగారు.

అకివీడు రైస్ మిల్లు కార్మికుల సమావేశం

ప॥ గో॥ జిల్లా భీమవరం తాలూకా ప్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ బ్రాంచి అకివీడు కార్మికుల విస్తృత సమావేశం యిటీవల 400 మందితో జరిగింది. తాలూకా మార్క్సిస్టుపార్టీ కార్యదర్శి గాదిరాజు శ్రీరామరాజుగారు నేటి దేశ రాజకీయ పరిస్థితులు, మన రాష్ట్ర ఆఖిరపక్ష కార్య చరణ నమితి కార్యక్రమాల ప్రాముఖ్యతను వివరించటమైనది. తదుపరి ఈ క్రిందివారితో మాతన కార్యవర్గం ఎన్నుకోవటమైనది. అధ్యక్షులు గంగుమోలు వెంకటసుబ్బారావు, ఉపాధ్యక్షులు యం. సావిత్రిమ్మ, అంబటి వెంకటేశ్వరరావు, కార్యదర్శిగా వంద్యాల సుబ్బారావు సహాయ కార్యదర్శిగా చిక్కెన సూర్యనారాయణ, కోశాధికారిగా అబోతుల కవకయ్య మరి 9 మందితో మాతన కమిటీ ఎన్నికయింది.

ఈ సంవత్సరం 12 రైస్ మిల్లులకు కార్మికలోకం పేపరు సంవత్సరం చందాలు కట్టటానికి తీర్మానముచేసి రూ 100 సంవట మైనది. రైస్ మిల్లు కార్మికులు ప్రావిడెంటు ఫండు చెల్లించుతున్నారు. కాని చెల్లించిన సొమ్ముకు సుమారు 5 సంవత్సరాలుగా రసీదులు రాకపోవటంతో కార్మికులు అందోళన చెందుతున్నారు. పి యచ్. కట్టిన కార్మికులకు వెంటనే రసీదులు పంపాలని పి యచ్. అధికారము ఈసమావేశం దిమాండ్ చేసింది.

వారికి ఎక్స్ గ్రేషియా చెల్లింపు వర్తించదు. ఎక్స్ గ్రేషియా ఎ క్కు వ లో ఎ క్కు వ రు800/లకు పరిమితం చేయబడుతుంది. 1979-80 సంవత్సరానికి సంబంధించిన ఈ వివాదం ఈ విధంగా ముగిసింది.

కార్మికుల తరపున విజయవాడ మ్యాన్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్, ఆంధ్ర ప్రభ, ఇండియన్ ఎక్స్ ప్రెస్ ఎంప్లాయిన్ యూనియన్, ఆంధ్రప్రభ గ్రూప్ ఎంప్లాయిన్ యూనియన్ల ప్రతినిధులు వరకాలు చేశారు.

గుర్తింపు పొందిన సంఘమే సంప్ర తింపుల్లో పాల్గొనాలని మద్రాసులో జరిగిన చర్చల్లో వాదనలు తేలివిననూ వాటిని భారత చేయటం జరగలేదు. చివరకు విజయవాడలో జరిగిన సంప్రతింపుల్లో మూడు సంఘాలు పాల్గొన్నవి. ఒప్పందంపై సంతకాలు చేసినవి.

జీతాలలో 21 శాతం కోత

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం దంశ్చర్య

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు ఉద్యోగులు నేడు దేశ వ్యాప్తంగా ఆందోళన తీరుతున్నారు.

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు వ్యాపారంచేసే 108 కంపెనీలను కేంద్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుని జాతీయం చేసింది. ఎల్. ఐ. సి. వలెనే జి.ఐ.సి.వి. ఏర్పాటు చేసింది.

వివిధ కంపెనీలుగా లోగడ వుంటూ వున్న వాటిలో వర్క్సు కండిషన్లు వేర్వేరుగా వుంటున్నందున వాటినిన్నింటినీ సమన్వయ పర్చి హేతుబద్ధంగా విర్జయించుటకు 1973లో మత్రాణి కమిటీ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ కమిటీ సిఫార్సులు ఉద్యోగుల ప్రయోజనాలకు భంగకరంగా వున్నందున వాటిని వుద్యోగులందరూ వ్యతిరేకించారు. చివరకు ద్విపక్ష సాప్రదించుటకు మేనేజిమెంటు అంగీకరించటము, ఒక ఒప్పందానికి దాదాపు అంగీకరించటము జరిగింది. కాని ప్రైవేటు మాత్రిత్యకాణ ఈ ఒప్పందంలోని డి.ఎ. పార్శ్వలాభ వ్యతిరేకం తెల్పుటవల్ల తిరిగి సాప్రదించుట ప్రారంభమై 5-4-1974 న ఒక ఒప్పందం చేసుకోబడింది.

1975 లో, ఎమర్జెన్సీకాలంలో, ఇన్సూరెన్సు వుద్యోగుల బోనుహక్కు విరాళ రించబడింది. బోనును 4%కు తగ్గించబడింది. ప్రావిడెంటుఫండు కంటిబ్యూషను మొత్తం జీతంలో (మూలవేతనము, కరువుభత్యము కల్పి) 8%గా వుండేవానిని మూలవేతనంలో 10% గా తగ్గించబడమైనది.

వీటన్నిటిపైనా ఇంకా కోర్టులలో దావాలు జరుగుతున్నవి.

ఇది ఇట్లావుండగా జనతా ప్రభుత్వం ఏర్పడిన ఏమ్మట, ఈ అన్యాయాన్ని మొరార్జీ గావి హెచ్.యం. వచేలుగాని పరిదిద్దలేదు పరికరా పూర్తి జీతంపై వచ్చే సిక్ లీఫును పగంజీతం లీపుగా తగ్గించడం జరిగింది. దీనిపై కూడా కోర్టులో దావా జరుగుతూ వున్నది.

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం ఏకపక్షంగా 80-4-80న ఒక స్కీమును ప్రకటించింది. దీని ప్రకారం వున్న జీతభత్యాలు తగ్గిపోతాయి. ఇదివరకువలె 100 పాయంటు ప్రాతి పదికగాక 200 పాయంటు ప్రాతిపదికపై జీతం పేర్కొనువిర్జయించబడినవి. ఇందువల్ల

వర్షస్థావకు రు. 6-42 నుండి 37-32 వరకు
రికార్డు క్లర్కు, డ్రైవరుకు 40-48 నుండి 128-12 వరకు
ఆసిస్టెంటుకు 18-80 నుండి 272-35 వరకు
సీనియర్ ఆసిస్టెంటుకు 18-85 నుండి 347 వరకు
సూపర్వైజంటుకు 54-85 నుండి 478-10 వరకు

వున్న జీతాలు తగ్గుతాయి.

డి.ఎ పార్శ్వలాభ ఈవిధంగా మార్పడం వల్ల రు. 1270 మూలవేతనంపై 21 శాతం డి.ఎ. తగ్గుతుంది.

ఇవి 1-1-78 నుండి అమలులోకి రాగలవు.

ఈ వస్తాన్ని భర్తీచేస్తానికి ఒక్కొక్క కాటగిరికి రు. 20 నుండి రు. 75 వరకు ఎడ్జెస్ట్మెంటు అలవెన్సు క్రింద యివ్వబడుతుంది.

జీతం చివరకుజేరి కూర్చువనానికి యిప్పుడిచ్చే స్టాగ్నేషన్ ఇంక్రిమెంటు రద్దుచేయబడుతాయి.

ఎడ్జెస్ట్మెంటు అలవెన్సు, డి.ఎ.సి.ఎస్, ఓనర్ టైమ్ పే మున్నగు వాటికి లెక్కించబడదు.

ఇందువల్ల దాదాపు 8000 నుండి ఉద్యోగులు వస్తాన్ని పొందుతూవున్నారు.

ప్రావిడెంటు ఫండు కంటిబ్యూషనును తగ్గించడం ద్వారానే 1978 జులై నుండి 80-11-80 వరకు కార్పొరేషనుకు రు. 5, 70, 80, 805లు అదా చేయబడింది.

జనరల్ ఇన్సూరెన్సు జాతీయం చేయబడినప్పటినుండి ఇవ్వబడే 20% బోనసును 15%కు తగ్గించబడమైనది.

ఉద్యోగుల జీతభత్యాలు తగ్గించుటకు కారణం కార్పొరేషనుకు ఏమైనా వస్తున్నదా? 1971లో రు. 15 కోట్లు లాభం వస్తే 1979 లో రు. 105 కోట్లు లాభం వచ్చింది.

ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం కార్మికవర్గంపై సాగించే దాడిలో ఇదొక భాగం. జనరల్ ఇన్సూరెన్సులో ఈ జీతాల తగ్గించు సాగి బోలే ఇతర పరిశ్రమలలో మాత్రం పోదా?

కాబట్టి కార్మికవర్గం మేల్కొనాలి: ఇన్సూరెన్సు ఉద్యోగులపేరాలానికి పూర్తి హద్దకునివ్వాలి.

ఓంగోలులో లారీ వర్కర్స్

యూనియన్

ఓంగోలులో లారీవర్కర్స్ యూనియన్ పేర లారీ కార్మికులు సంఘాన్ని రిజిష్టరు చేయించుకొన్నారు. అధ్యక్షులు శ్రీ వై. సిద్దయ్య, కార్యదర్శి శ్రీ యస్. కె. బాషా ఈ సంఘాన్ని సి.ఐ.టి.యు. కు అనుబంధించారు కార్మికుల కోర్కెల మెమోరాండంను తయారుచేసి పట్టణ లారీ యజమానుల సంఘానికి అందచేశారు.

కోర్కెలు: డ్రైవరుకు రు. 480-00, క్లీనరుకు రు. 250/-లు నెల జీతం. దిన వితే రోజుకు చెరి ఎనిమిది రూపాయలు, కరెక్షన్ బేటా నూటికి రు. 5/-లు.

షెడ్ లో బండి పనిచేసే రోజుకు ప్రతి ఒక్కరికి రు. 8/-లు.

సంవత్సరానికి నెలజీతం బోనసు.

యాక్సిడెంట్ జరిగినపుడు వర్కరుకు రావలసిన ఇన్సూరెన్సు మొత్తాన్ని లారీ యజమానియే బాధ్యతవహించి సాదించి పెట్టాలి. జనతా పాలసీని యజమానియే ప్రతివర్కరుకు కట్టాలి.

బండిమీదవచ్చే కేసులు, యాక్సిడెంట్ కేసులకోసం పరిష్కారం కోసం ఆయ్యే అన్నిఖర్చులు పూర్తిగా లారీ యజమానే భరించాలి. యాక్టు ప్రకారం వుండవలసిన అన్నిరకాల రిజిష్టర్లు ప్రతి యజమాని తప్పకుండా తయారుచేయించి అప్టడేట్ గావుంచాలి.

కార్మిక పాఠశాల

సి.ఐ.టి.యు. అనుబంధ సంఘమైన షాన్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ విజయవాడలో యూనియన్ కార్యకర్తలకు జనవరి 25, 26 తేదీలలో ట్రేడ్ యూనియన్ క్లాసులు విర్వహించినది.

యీ క్లాసులకు మొత్తంగా 83 నుండి కార్యకర్తలు హాజరు అయినారు

ఉపాధ్యాయులు:

- కార్మికులు - కార్మికసంఘాలు;
- కామ్రేడ్ మండాపు వెంకటేశ్వరరావు;
- సోషలిస్టుదేశాలు - ఉత్పత్తివిధానం;
- కామ్రేడ్ ఆర్. రంగరావు;
- కార్మికవర్గం - సి.ఐ.టి.యు. కర్తవ్యం;
- కామ్రేడ్ వండు ప్రసాదరావు;
- వామపక్ష ప్రభుత్వాలు - మార్క్సిస్టు పార్టీ కర్తవ్యం;
- కామ్రేడ్ రావు బాల గంగాధరరావు.

ఐ.యల్.టి.డి. కంపెనీ ఉద్యోగులు, కార్మికుల ఐక్య ఆందోళన

ఐ.టి.సి. దేశంలోని గుత్త కంపెనీలో ఒకటి. దీనికి దేశంలో కలకత్తా, బొంబాయి, బెంగళూరు మొదలగుచోట్ల పెద్ద సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీలు గలవు. దీనికి అనేక వ్యాపారాలున్నాయి. సిగరెట్స్ తయారీ దివిజన్, పొగాకు ఎగుమతి దివిజన్, ఐ.యల్.టి.డి. దివిజన్, పేపరు దివిజన్, ప్రింటింగ్ దివిజన్, హోటల్స్ దివిజన్ వగైరా అనేకరంగాల్లో వ్యాపారం చేస్తూ 400 కోట్ల రూ. పై గా ఉన్నవరు, కోట్ల రూ. లాభం కలిగిన గుత్తసంస్థ. విదేశీ అర్థం వున్నాయి. ఈ సంస్థ క్రింద వివిధ దివిజన్లలో పనిచేసే ఉద్యోగులు, కార్మికులపై పరిభారంపెంచుట, రీట్రైబుట్ మెంటు చేయుట యాంత్రికరణలద్వారా విరుద్ధోగం పెంచుట సాగిస్తున్నది. బెంగళూరులోని సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు 1980 నంబర్ 4 మాసాలు దీర్ఘకాలిక నమ్మకేళాను. తప్పుడు ఎగ్జిమెంటుకు వ్యతిరేకంగా, కంపెనీతో తులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడతంగా సాగిన ఆ నమ్మకంలో ఉద్యోగులపై మేనేజిమెంటు తప్పుడు కేసులుపెట్టి అనేక మంది కార్యకర్తలను తొలగించింది. పోలీస్ విద్యుంధకాండకు, మేనేజిమెంటు దారులకు వ్యతిరేకంగా నిలబడ్డ ఆ కార్మికులకు దేశంలోని ఐ.టి.సి. తాలూకు వివిధ దివిజన్ల కార్మికులు, ఉద్యోగులు సంఘీభావం తెలిపారు. అంతేగాక అలిందీయా ఐ.టి.సి వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ను 1980 జులైలో బెంగళూరు వదస్సులో యేర్పాటు. బెంగళూరు సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులకు సి.ఐ.టి.యూ. నాయకుడు కామ్రేడ్ సూర్య నారాయణ నాయకత్వం వహించారు. నమ్మక విరమించిన వృత్తికి 100 కి 90 మంది ఆ నాయకత్వం క్రింద నిలబడి యితర విధాలుగా ఆందోళన సాగిస్తున్నారు.

ఐ.యల్.టి.డి.దివిజన్ లో మేనేజిమెంటు అవసరంలో డి. యల్. టి. యం త్రాం యేర్పాటుకు, గుంటూరులో కంప్యూటర్ యేర్పాటుకు లైసెన్సులు పొంది యేర్పాట్లు సాగిస్తున్నది. విరుద్ధోగానికి గురి చేసే ప్రచర్యలను మొత్తం ఉద్యోగులు, కార్మికులు గత నంబర్ 10 గా అనేకసార్లు నిర

యూనియన్ వార్తలు

విశాఖపట్నంలో రోయ్యల ఎగుమతి కంపెనీ కార్మికులు సంఘబంధం 8 గంటల పనిని ఆమలుచేయించుకున్నారు. సంఘంలో చేరని వారిచేత యజమాని ఓవర్ టైమ్ ఇవ్వకుండానే 12 గంటలు పనిచేయించేవాడు. తర్వాత మిగతా కార్మికులు కూడ సంఘంలో చేరారు. యజమాని కక్షకో వారంరోజులు ఫ్యాక్టరీ మూసివేసి చివరకు దేశంబరు 9 న యూనియన్ తో ఒప్పందం చేసుకుని మూసివేసిన కాలానికి కూడ జీతాద చెల్లించటమైనది.

అమ్మంజిల్లా సి. ఐ. టి. యు. కొప్పిల్ అవ్వజులు శ్రీ మంచికంటి రాంకిషన్ రావు గారు మజాల్ నగర్ లో బహిరంగ పభలో ప్రవంగించి వస్తుండగా ఇందిరా కాంగ్రెసు వారి వతుపై పోలీసులు దాడిచేసి కొట్టడం, ఆక్రమకేసుల్లో యిరికించటంపట్ల అమ్మం వట్టణంలోని సి. ఐ. టి. యు. ఆనబాధ సంఘాన్ని నిరవనను తెలుపుతూ ప్రకటనలు చేశాయి. కొత్తగూడెం వట్టణంలో బొగ్గు గనులు, అర్.టి.సి., దేరియం కెమికల్స్ మొదలగు కార్మిక సంఘాల తరపున పెద్ద ప్రదర్శన జరుపబడింది పోలీసుల దాడిని ఖండించారు.

సింఘారు. నిరవన బాడ్డీలు, ప్రదర్శనలు, ఒకరోజు నమ్మక, వర్కు టు రూల్ అనేక విధాల ఆందోళన సాగింది. ఢిల్లీ వెళ్ళి కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని లైసెన్సులు రద్దుచేయాలని దిమాండ్ చేశారు. మేనేజిమెంటు గత 4 సంవత్సరాలుగా తప్పుడు లెక్కలతో బోనసు తగ్గించింది. ఖజీద పూర్తి చేయుట లేదు. దిపోలు మూసివేసి కార్మికులను విరుద్ధోగులను చేసింది. ప్రైవేట్ కార్మిక వ్యతిరేక చర్యలకు నిరవనగాను, అలిందీయా ఫెడరేషన్ ను గుర్తించి 1981 జనవరి 18 న చీరాల, అవసర్తి ఫ్యాక్టరీలు, రాజమండ్రి, గుంటూరు, చిలకలూరిపేట, పర్చూరు, ఒంగోలు, టాగుటూరు, కర్నూలు, నంద్యాల ముగళగిరి, విజయవాడ, కాకినాడ మొదలగు ప్రదేశాలలో ఉద్యోగులు, కార్మికులు నిరవన ప్రదర్శనలు చేశారు. జనవరి 20 నుండి గుంటూరులోని కంపెనీ హెడ్డాఫీసు ముందు రిలేవిరాహర దీక్షలు సాగిస్తున్నారు, స్టాప్ ఎసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ బాపేశ్వరశర్మ, రామలింగేశ్వరరావు, రామ మోహనరావు,

లారీవర్కర్ల జనరల్ బాడి

ప్రభుత్వ ప్రకటనకు అనుగుణంగా, తమ జీతభత్యాలను సవరించాలని కోరుతూ 14-1-81 న ఒంగోలు లారీ వర్కర్స్ యూనియన్, సి.ఐ.టి.యూ జనరల్ బాడి నమావేశం ఒంగోలులో జరిగింది. యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ వై. సిద్ధయ్య అధ్యక్షత వహించారు. యూనియన్ ప్రెకటరీ, జాయింట్ ప్రెకటరీలు శ్రీయుతులు ఎస్.కె. బాషా, వెంకట్రావుగారలు ప్రసంగించారు. నెల్లూరు జిల్లా లారీవర్కర్స్ యూనియన్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులు శ్రీ వి. మాంకొండారెడ్డి మరియు ఎస్. రాధాకృష్ణమూర్తిగారలు కూడా ప్రసంగించారు.

నెల్లూరు, అదోవి లారీవర్కర్ల వేతనం కోసం సాగుతున్న ఉద్యమాలు విజయవంతం కావాలని జనరల్ బాడి ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది.

తమ దిమాండ్ ను సానుభూతితో పరిశీలించి, కాంతియుత మైన పద్ధతులలో పరిష్కరించాలని వర్కర్ల జనరల్ బాడి, వట్టణ లారీ యజమానుల సంఘానికి విజ్ఞప్తి చేసింది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన విధంగా డ్రైవరుకు రూ. 490/-లు; క్లీవరుకు రూ. 250/-లు నెం జీతాలుగా అంగీకరించవలసిందిగా యజమానులను కోరింది.

వగైరాలు, ఫెడరేషన్ బ్రాంచి నాయకులు శ్రీ కోటేశ్వరరావు, రాధావగైరాలు విరాహర దీక్ష చేసిన సందర్భంలో ఉద్యోగులు, కార్మికులు ప్రదర్శనగావించి వభ జరిపారు. వభకు వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ జనరల్ కెక్రటరీ శ్రీ కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు అధ్యక్షత వహించారు. మేనేజిమెంటు వైఖరిని నిరసించారు.

పభలో స్థానిక కానవసతులు శ్రీయల్. ఈశ్వరరావు మాట్లాడుతూ గుత్తకంపెనీల విధానాలను అరికట్టుటకు పొగాకు వ్యాపారాన్ని జాతీయం చేయాలన్నారు. శ్రీమతి జా పూడి హైమావతిగారు మాట్లాడుతూ మేనేజిమెంటు వైఖరిని నిరసించారు. ఎ.సి. టి.యూ.సి. నాయకుడు శ్రీ జి. సూర్యం తమ మద్దతును ప్రకటించారు. స్టాప్ ఎసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ టి. ప్రసాదరావు వందన వమర్పణ చేశారు. ఆందోళన కొనసాగుతున్నది. జనరల్ నమ్మక సిద్ధమావున్నారు.

పెట్టుబడి వ్యవస్థలో సంక్షోభం

- కార్మికవర్గం

ఈ రోజు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ఆత్మంతురం వంక్షోభంలో ఉన్నది. ఈ భావాన్ని కప్పించుకునేందుకు పెట్టుబడిదారులు కార్మికసంఘాల మీద, కార్మికవర్గం మీద దాడులు తీవ్రతరం చేస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారుల ఆధీనంలో ఉన్న ప్రచార సాధనాలంటినీ, వారు తమ దృక్పథాన్ని ప్రచారం చేసేందుకు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈనాటి లాభాలు రేపటి పెట్టుబడుల గనూ ఎల్లండి ఉద్యోగావాకాళాలు ఎక్కువయ్యేందుకు కోర్కెగాయని వారి వాదం. కార్మిక సంఘాలు ఆధిక వేతనాలు కోరడమే ద్రవ్యోల్బణానికి, ఆర్థిక సంక్షోభానికి, పురోగతి లేక పోవడానికి, కారణమని

(4 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రతి సం॥గానికి 15 రోజుల జీతాన్ని గ్రాట్యూయిటీగా లెక్కకట్టాలి. ఏప్రిల్ 1లో అయినా కార్మికుడు నెలలో 30 రో॥ పనిచేయ నీయబడదని వ్యవస్థ. సం॥గానికి 52 అదివారాలు జీతంకో నెలవుగా దొరుకు తున్నది. కాబట్టి ఈ ఆర్థిక వాస్తవాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకునే మూలవేతనాలు, కరువు భత్యం నిర్ణయించబడతాయి. నెలలో 30 రోజులు పనిచేస్తూ ఉండటంవల్లనే పూర్తి నెల జీతం ఆతనికి రావడం లేదు. నెలకి 26 రోజులే పనిచేస్తూ డ్యూటీలో ఉండటంవల్లనే ఆతనికి నెల జీతం వస్తున్నది. అదనంగా వచ్చే వంక గ పెంచలు 26 పని రోజులలో మార్జిన్ లగా లేదా తేవచ్చు. కాని 26 పనిరోజుల ప్రాతిపదిక మీదనే దేశంలో ఉన్న అన్ని వేతనోద్యమాలు, వేతన నిర్ణయక సంస్థలు, ట్రేడున్ ట్యూ, వేతనాలను నిర్ణయించే పద్ధతిని అనుసరించాయి. వై ఉపహరించిన భాగంలో వ్యక్తికరించబడిన భావం వ్యాయబద్ధంగానూ, హేతుబద్ధంగానూ ఉన్నది. పాదారణంగా నెలంటే 30 రో॥నే అర్థం చెప్పబడతోంది. కాని నెలకు 26 రోజులే పనిచేసే కార్మికులకు చెల్లించవలసిన గ్రాట్యూయిటీని లెక్కించటంలో నెల జీతాన్ని 26 రో॥ భాగించి దివివేతనాన్ని తేల్చాలి. అలెక్సాన 15 రోజుల జీతాన్ని తేల్చి, దివివి గ్రాట్యూయిటీగా యవ్వాలి.

ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్తలందరూ ఈ లాపాయింటుకు జాగ్రత్తగా గ్రహించ వలసివున్నది.

వీరు వివరిస్తున్నారు. కాని ఇది పచ్చి అబద్ధం.

విజయం పె రోలా ఉంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కార్మికుడు ఉద్యోగం లేక, బతికే దుకు దారిలేక అనేక బాధలకు గురి అవు తున్నాడు. ఉద్యోగాలున్నవాళ్ళు కూడా నానాటికి జీవనవ్యయం పెరగడం వల్లనూ, విజవేతనాలు పడిపోవడం వల్లనూ ఇబ్బందులు పడక తప్పడంలేదు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం నం తరం సామాన్యవాదం కోత దారి తొక్కింది. ఇప్పటికీ వలసరాజ్యాల్లోని ప్రజలు దోపిడీకి గురి అవుతూనే ఉన్నారు. తేవరం దోపిడీ విధానంలో మార్పు వచ్చింది. అంతే.

దోపిడీ చేసుకునేందుకు ఉపయోగించే ఆయుధాలలో బహుళజాతి వ్యవస్థలొంది. ఇవి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని ఆర్థిక విధానంలో ప్రముఖపాత్ర నిర్వహిస్తున్నాయి. ఆభివృద్ధి చెందని దేశాల్లోని ఆర్థిక పరిస్థితిని మెరుగు పరచడమే తమ ద్యేయమని వారు చెప్పుకుంటున్నప్పటికీ ఆయా దేశాల్లోని ప్రజలను మరింతగా దోచుకోవడమే వీరు చేస్తున్న పని.

బహుళజాతి సంస్థలు కార్మికులకు వ్యతిరేకం. కార్మిక సంఘాలకు వ్యతిరేకం. ఎంకో క్రమించి, పోరాడి సాధించుకున్న కార్మిక సంఘాల హక్కులను, స్వేచ్ఛనూ, జీవిత ప్రమాణాలనూ ఎప్పటికప్పుడు, ఎక్కడిక్కడ ఆరికట్టేందుకు వారు చేసే ప్రయత్నాలు, వన్నాగాలు జగద్విశేషం. ఉద్యోగులను నియమించే విషయంలో కూడా వీరు బయల్ పడ్డ ప్రమాణాలను ఎప్పుడూ అమలు జరపలేదు.

తమ దోపిడీ విధానాన్ని సఫలీకరించేందుకు, కార్మికులను, సామాన్య పౌరులను అతిదారుణంగా ఆరికారి క్రింద అణచివేయ బుతున్న దేశాల్లోనే ఈ బహుళజాతి సంస్థలు ప్రారంభించబడతాయి. విస్తరించబడతాయి కూడా.

అరాచక చర్యలు

లాభాకోసం వీరు తీసే పరుగుడందేం వల్ల ఆభివృద్ధి చెందని దేశాల పరిస్థితి మరింత దిగజారే అవకాశం వుంది. లేబర్ ఎక్కడ చవకగా దొరికితే అక్కడవారి దోపిడీకి అవకాశం హెచ్చుకొబట్టి వారు తమ పెట్టుబడులను - అవి ఒకదేశంలోని ఒక ప్రాంతం

నుండి మరొక ప్రాంతానికి కావచ్చు, ఒక దేశం నుండి మరొక దేశానికి కావచ్చు - తరలిస్తూవుంటారు. ఇందువల్ల దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అరాచక పరిస్థితి ఏర్పడి ఆభివృద్ధి కుంటుపడతుంది. వేలాదిమంది ఉద్యోగులు పనిని కోల్పోతారు.

ఈ బహుళజాతి సంస్థలు ఆభివృద్ధి చెందని దేశాలను ఆర్థికంగానూ, రాజకీయంగానూ, "బెర్లలాజికల్ గనూ" ఎప్పుడూ తమపై అధారపడే పరిస్థితిలోనే ఉంచుతాయి. దేశ ఆదాయంలోని ఆధికభాగాన్ని తరలించుకొని వెళ్ళి ప్రజలకు ఈజిబాసంను, దేశ పురోభివృద్ధికి అడ్డంకును మిగులుస్తాయి. ఇందుకే వారు దేశంలోని బూర్జువాతోనూ రియాక్షనరీ క్లౌతోనూ చేతులు కలుపుతారు.

అంతేకాదు నేరాలు లాభం వార్జిస్తాయి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో.

అతిసీచవైన నేరం

బహుళజాతి సంస్థలు తమ దేశాల్లో ప్రజలకు హానికల్గించేవాటిని, అమ్మదాడికి విషేధించబడిన తిరుబందారాలను, మందులను, బట్టలను ఆభివృద్ధి చెందని దేశ ప్రజలకు అతి ఎక్కువ ధరలకు అమ్ముతుంటాయి. ఉదాహరణకి అమెరికాలో అమ్మకానికి విషేధించబడిన వందలాది రసాయనక పదార్థాలలో దివిఎస్ ఆర్ అనే క్రిమినంహరక పదార్థం ఒకటి. కాని దీనినే అమెరికా ఇతర ఆభివృద్ధి చెందని దేశాల్లో ఎగుమతి చేస్తుంది. అక్కడ చెట్లుపై చల్లడం జరుగుతోంది. దివిఎస్ ఆర్ బాగోగులు తెలియకుండా దానిని ఉపయోగించడం పనివారి ఆరోగ్యానికి గొడ్డలిపెట్టు. ఆ విధంగానే ఆల్ డ్రైయిన్ మరియు రివ్ బోపిన్ మందుల విషయంలో కూడా జరుగుతున్నది. కొన్ని సంచక్రాల క్రికం ఇంకోలో దాదాపు 400 మంది మరణించింది, మరి 5,000 మంది హాస్పిటల్స్ లో చేరినది ఈ రసాయనిక పదార్థాలను ఉపయోగించడంవల్లనే. 1975లో ఆల్ డ్రైన్ కంట్లో ఆధిక శాతంలో చేరి 15 మంది పిల్లలు మరణించారు. మరెందరో అనేక రకములయిన బాధలకు గురియ్యారు. 1974 లో 'రివ్ బోపిన్'కు కయిరోలో ఏతమంది రైతులు బలి అయ్యారో ఆ ప్రభుత్వం ప్రకటించ

(మిగతా 14 వ పేజీలో)

(13 వ పేజీ తరువాయి)

లేదు. కేవలం 1000 దున్నపోతులు ఈ పదార్థాలవల్ల మరణించాయని మాత్రం ప్రకటించి ఉరుకుంది.

అగ్నిరోధక బట్టలు ఉపయోగించడం మూలంగా మాత్రపిండాల క్యాన్సర్ వ్యాధి వస్తున్నదని అవస్థానిను అమెరికాలో పేషెంట్లవారు. కానీ బట్టలు వెనువెంటనే యూరప్ మరియు లాటిన్ అమెరికన్ దేశాలకు ఎగుమతి చేయబడ్డాయి; నెనెర్వోకోహ అహరపదార్థాలను ఎగుమతిచేసే ఎన్నో బహుళజాతివంస్థలు అతితక్కువ ప్రమాణాలున్న, హానికరమయిన అహరపదార్థాలను ఎక్కువ మొత్తంలో ఎన్నో అభివృద్ధిచెందని దేశాల్లో అమ్ముతున్నారు.

రెండవ వైపుల నుండి దోపిడీ

బహుళజాతి సంస్థలు అటు ఉత్పత్తిదారులను ఇటు వివియోగదారులను కూడా దోచుకుంటున్నాయి. ఉత్పత్తిదారుల దగ్గర ముడిపదార్థాలను కొరవడంకొని దానినే కొన్ని మార్పులు చేసి వస్తురూపాన్నిచ్చి వివియోగదారులకు ఎక్కువ ధరలకు అమ్ముతున్నారు. ఇందుమూలంగా ఉత్పత్తిదారులు, వివియోగదారులు కూడా ఈ సంస్థల దోపిడీకి ఒకసారి గురి అవుతున్నారు.

1980 నవంబర్ 15లో జరిగిన యూనివో కాన్ఫరెన్సులో ఒక అంతర్జాతీయ సంస్థ దాక్యుమెంటు ప్రవేశపెట్టింది. అందులో మొత్తం 11,000 కంపెనీలున్నాయనీ, వివిధ దేశాల్లో వాటి నబ్బిడిరీలు 82,000 వున్నాయనీ, అందులో 21,000 నబ్బిడిరీలు అభివృద్ధిచెందని దేశాల్లోనే వున్నాయన్న విషయాలు వెల్లడయ్యాయి. వీటన్నింటి వివాదం ఒక్కటే— దోచుకోమరింత దోచుకో!

వీరి దోపిడీ వివాదానికి కొన్ని ఉదాహరణలు చాలు. 1978లో అమెరికన్ కార్పొరేషన్లు వాటి విదేశీ నబ్బిడిరీల నుండి 24 బిలియన్ డాలర్లు లాభాలుగా అర్జించాయి. ఇవి 1970లోని లాభాలకు మూడింతలు; అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో వీటి లాభాలేటు 14% అయితే అభివృద్ధి చెందని దేశాల్లో (లాటిన్ అమెరికా, ఆఫ్రికా, ఆసియా) ఇది 85%గా ఉంది. అంటే లాభాల శాతం ఐదు రెట్లు పెరిగిందన్నమాట.

1979లోని యు.ఎస్. దాక్యుమెంటు ప్రకారం 1974-78 మధ్య ఐవిజిమానే ఎగు

మతి చేస్తున్న దేశాల్లో నహ, అన్ని అభివృద్ధి చెందకున్న దేశాల్లోనూ, వ్యాపార.... (terms of trade) 16% దిగజారిపోయింది. అంటే 1978లో 30 బిలియన్ల విదేశీమారక ద్రవ్యం వస్తవోయాయన్నమాట.

ఒక సర్వే ప్రకారం పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలోని 600 మంది పెద్ద అంతర్జాతీయ సంస్థల లాభాలు 1978లో పోల్చితే 1979లో 27% పెరిగింది. ఇప్పటికే మిన్ను ముట్టుకున్న మానే అంతర్జాతీయ సంస్థల లాభాలు మరింత పెరిగిపోయాయి. 1972-78 మధ్య ఈ సంస్థల లాభాలు 482 నుండి 2145 బిలియన్లకు పెరిగాయి. పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో వేలాదిమంది ప్రజలు ఆకలితో అల్లాడిపోతుండగా అక్కడి వందమంది 50% అహరదావ్యం ఉత్పత్తిని 1978 నాటికి తమ అదుపులో పెట్టుకున్నారు.

ఒకే దేశాలు మినహాయించి మిగిలిన అన్ని దేశాల బకాయీ అప్పుల మొత్తం 1978లో 77 బిలియన్ల డాలర్లు ఉండగా 1979 నాటికి 250 బిలియన్ల డాలర్లకు పెరిగింది. 1979-80 నాటికి భారతదేశ బకాయల మొత్తం 99,779 మిలియన్ల రూపాయలు.

మరియొక అంతర్జాతీయ సంస్థ రిపోర్టు ప్రకారం అభివృద్ధి చెందని దేశాల నుండి ఎగుమతి చేయబడిన ముడిపదార్థాలను (ఐవిజి మానే కొన్ని మార్పులుచేసి వస్తువులను వివిమయదారులు 200 బిలియన్ల డాలర్లకు కొనగా అమునీవరుకు ఉత్పత్తి దారులకు చేరినది 30 బిలియన్ల డాలర్లు మాత్రమే.

ఇక దోపిడీ ఏ రేటులో జరుగుతున్నదీ ఉహించండి:

ఐ.ఎల్.ఓ. రెక్కల ప్రకారం ప్రపంచంలో పనిచేయగల వ్యక్తులు 1 బిలియను 215 మిలియన్లు కాగా అందులో 2/3 వంతుమంది అభివృద్ధి చెందని దేశాల్లోనే ఉన్నారు. అందులో 455 మిలియన్లు విదేశీయులుగా ఉన్నారు. ఇదీ బహుళజాతి సంస్థల దోపిడీ ఫలితమే.

కార్మికుల పోరాటాలు

ఈ దోపిడీన్నిండినీ కార్మికవర్గంచూస్తూ ఉకోలేదు. విరంకరం పొరడుతూనే ఉంది పూర్తిగా విజయాన్ని సాధించలేక పోయినప్పటికీ ఈ పోరాటాలవల్ల కొన్ని ఫలితాలను కూడా పొందగలుగుతోంది. 1980లో

జరిగిన కొన్ని పోరాటాల్ని ఈ క్రింద వివరిస్తున్నాం.

ఫియట్ యాజమాన్యం ఇటలీలో 15,000 మంది కార్మికులను ప్రణాళికాబద్ధంగా ఉద్యోగాలనుండి తొలగించడానికి వ్యతిరేకంగా అగస్టులో నమ్మో జరిగింది. ప్రాన్స్లోని రోవోపోలెన్ అనే బహుళజాతివంస్థలోని టెక్స్టైల్ విభాగాన్ని మూసివేసి, దానికి సంబంధించిన 30,000 మంది కార్మికులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగించగా జూన్ నెలలో అక్కడ నమ్మో జరిగింది. 1980 మొదటి భాగంలో బ్రిటిష్ వంస్థ బ్రిటీష్ స్టీల్ కార్పొరేషన్లోని 1,20,000 మంది పనివారు వేతనాలు పెంచమని డిమాండుచేస్తూ 13 వారాలు నమ్మోచేశారు. అదే సమయంలో అమెరికాలోని చమురుశుద్ధి కర్మాగారంలోని 80,000 మంది పనివారు వారి డిమాండ్లను సాధించుకునేందుకు నమ్మోచేశారు.

ఉత్తర అమెరికాలోని 40,000 మంది రాగి కర్మాగారం పనివారి నమ్మో, దక్షిణ అమెరికాలోని 3,500 మంది గుడ్ ఇయర్ పనివారి నమ్మో, బ్రెజిల్లో ఫోర్డ్ మెటల్ వారి 41 రోజుల నమ్మో, కోస్టారికాలోని 20,000 స్టాన్ డర్డ్ పూర్ పనివారి నమ్మో ఇలాంటివే. మరికొన్ని కార్మికవర్గం ఈ సంవత్సరంలో సాగించిన కొన్ని ముఖ్య పోరాటాలు.

మన దేశంలోకూడా బహుళజాతి వంస్థలకు వ్యతిరేకంగా ఎన్నో పోరాటాలు జరిపాం. మండుల పరిశ్రమలో ఫిజర్, గ్లాస్ వంస్థలోని, తినేపదార్థాల ఉత్పత్తి దారులైన హార్లీక్స్, లిప్సన్ వారి వంస్థలోనూ, మెకోవ.టి మెటల్ పరిశ్రమలోనూ అనేక పోరాటాలు జరిపాం. ఎంతోమంది మన క్రామేద్వ యాజమాన్యపు దౌర్జన్యాలకు బలి అయ్యారుకూడా. కొన్నిచోట్ల మన డిమాండ్లను సాధించుకోగలిగాం.

బహుళజాతి వంస్థల కార్యకలాపాలను కార్మికవర్గం అప్రమత్తంగా పరిశీలించాలి. చిరీలోని ఎలె.డి ప్రభుత్వాన్ని ఇవి ఎలా కూలదోశాయో మనం చూసాం. అందువల్ల మనం కేవలం ఆర్థిక ప్రయోజనాలకొరకే కాక ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణ కొరకుకూడా బహుళజాతి వంస్థలలో పోరాడాలి.

(18 వ పేజీ తరువాయి)

వీరి సామరస్య విధానానికి పరాకాష్ఠ 1975 ఎమర్జెన్సీని పాఠకవర్గంతో పాటువంచుకొని ఉపయోగించుకోవటమే.

ఇటువంటి దోరణులకు ఉద్యోగులు తమ విరసన తెలపటం వహజమే. ఈ విరసన వాటి వివిధించకుండా చెయ్యటానికి ఈనాయకులు వారి వందరిని తొలగించటం, పోటీ పంఘాలు, చీలిక పంఘాలు పెట్టడం ప్రారంభించారు.

1989లో ఒరిస్సాలో, బీహార్లో 1978 నుంచి, ఆంధ్రాలో 1979లో, కేరళలో 1980లో, అహమ్మదాబాద్లో 1979 లో, యూనియన్ బ్యాంకులో, యునైటెడ్ కమర్షియల్ బ్యాంకులో ఈ నాయకులు యూనియన్ల విచ్ఛిన్నానికి పాల్పడ్డారు.

బెంగళులోని ఏఐబి.ఇ.ఎ అనుబంధ సంస్థ అయిన బెంగల్ ప్రొవెన్యూల్ బ్యాంక్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ కార్యవర్గ సమావేశం గత మూడు సం॥ లలో 34 సార్లు మాత్రమే జరిగింది. సర్వసభ్య సమావేశం 1977 తరువాత ఇంతవరకు జరుగలేదు. తన యూనిట్లోనే ప్రతినిధిగా గత మూడు సంవత్సరాల నుంచి ఎన్నిక కాలేజీపోతున్న ఈ రాష్ట్ర కార్యదర్శి 18 అనుబంధ సంస్థలను 4 అసెసు బేరర్లను ఏకపక్షంగా తొలగించటం జరిగింది.

బరోడాలో జరిగిన ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. కౌన్సిలు సమావేశంలో తమ విధానాలని విమర్శించిన వానినందరిని తొలగించటానికి నిర్ణయం తీసుకున్నారు. ఆ విధంగా వటిష్టమైన ఉద్యమాన్ని విచ్ఛిన్నం చెయ్యటానికి పూనుకున్నారు.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో బయటకు పంప బడ్డ (ఎక్స్ పెల్డ్) దాదాపు 25 000 మంది బెంగాలు బ్యాంకు ఉద్యోగుల 783 మంది ప్రతినిధులు పెట్టెంబరు 28, 1979 వ సమావేశమై ఒక మహాసభను జరపాలని, ఒక కొత్త మిలిటెంట్ పంఘాన్ని స్థాపించాలని నిర్ణయించటం జరిగింది. ఈ కన్వెన్షన్లు అదేకామసారం 1980 జనవరి 18, 17, 18 తేదీలలో కలకత్తాలో ప్రథమ మహాసభ అత్యంత ఉత్సాహ వాతావరణంలో బేకరి హాల్లో జరిగింది.

18 వ తేదీ సాయంత్రం దాదాపు 15 వేల మంది బ్యాంకు ఉద్యోగులతో

బ్రహ్మాండమైన ఊరేగింపుతో ఈ సమావేశం ప్రారంభమయింది.

ఆ మహాసభకు వచ్చినవారిని అహ్వానిస్తూ కా॥ సోమనాథ్ చట్టర్జీ నేటి ఆర్థిక రాజకీయ పరిస్థితులు, కార్మికవర్గ కర్తవ్యాలను తెలియచెప్పారు. ముఖ్యఅతిథిగా వచ్చిన ప.బెంగాలు ముఖ్యమంత్రి కా॥ జ్యోతిబాసు ప్రసంగిస్తూ భారత కార్మికదృఢమంలో ఏ. ఐ. టి. యు. నిర్వహిస్తున్న పాత్రను వివరించారు. వామ పక్ష ప్రభుత్వం ఎప్పుడూ కార్మికవర్గం తరపునే నిలబడుతూ, వారి వ్యాయమైన కోర్కెల సాధనకు తన శక్తిమేరకు కృషి చేస్తుందని హర్షధ్వనాలనుధ్య ప్రకటించారు.

ఏ.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి కా॥ పాండే మాట్లాడుతూ కోలు, స్టీలు, పోర్టు మొదలైన వాటిలో జరిగిన వ్యవధాలను వివరించారు. ఏఐబిఇఎ నాయకత్వం గ్రాండ్ లేవ్ బ్యాంకు ఉద్యోగుల పోరాటానికి వెన్నుపోటు పొడవటాన్ని ఖండించారు.

17వ తేదీన దాదాపు 800 ప్రతినిధులు, 200 పరిశీలకులు, 200 సాహర్ద్ర ప్రతినిధులు హాజరయిన మహాసభను బెంగాలు కార్మిక మంత్రి కా॥ కృష్ణపదమోహన్, ప్రారంభించారు. ఆయన తన ప్రసంగంలో ఈనాటి చీలికకు కారణం ఆ నాయకులు పోరాట పంధాను వదలి వర్గ సామరస్య దోరణికి దిగడమూ, ప్రెడ్ యూనియన్ గా పని చెయ్యక పోవడమూ కారణాలని తెలిపారు. 1970 లో ఇటువంటి పరిస్థితులలోనే

యూనియన్ లో చేరటమే నేరమా ?

నెల్లూరు జిల్లా సూక్ష్మ పేట లోని ఆలిరామ కాటన్ మిల్స్ యాజమాన్యం కార్మిక వ్యతిరేక, చట్ట వ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడి రికార్డు సృష్టించటానికి పోటీపడుతున్నట్లుగా వ్యవహరిస్తోంది.

నిరుడు స్వాతంత్ర్య దినోత్సవంనాడు యూనియన్ లో చేరాలనుకుని కార్మికులు నిర్ణయించుకోవటమేమహానేరం అన్నట్లుగా మిల్లు మేనేజిమెంటు 18-8-1980 నుండి మిల్లును మూసివేసి 200 కుటుంబాలను అకలిమంటకు గురిచేస్తోంది.

ఈ మిల్లును ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకొని కార్మికులకు పని కల్పించాలని గత 170 రోజులుగా కార్మికులు అందోళన జరుపుతున్నారు.

ఏ.ఐ.టి.యు ఏర్పడిందని, అప్పటినుంచి అది బలపడుతూనేవుందని వివరించారు. అంతే కాకుండా అది రాజీలేని పోరాట సయ్యతూనే వుందని ప్రకటించారు.

వివిధ రాష్ట్రాలనుంచి వచ్చిన సాహర్ద్ర ప్రతినిధులు తమ సందేశాలను అందించారు. ఏ. ఐ. ఇ. ఏ, న్యూన్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ప్రతినిధులు తమ మద్దతును ప్రకటించారు.

ప్రతినిధుల వభ ముందుగా మృతపీఠాలకు జోహారుర్చిస్తూ తీర్మానించింది. ఏ. ఐ. బి. ఇ. ఎ. వ్యవస్థాపకులలో ఒకరు అయినటువంటి కా. సుధీన్ బిక్నాస్ మృతికి సంతాపాన్ని ప్రకటించింది.

కేంద్ర ప్రభుత్వం యొక్క రాజకీయ ఆర్థిక విధానాలను, సర్వసానంగా కార్మిక వర్గంపైన జరుపుతున్న అణిచివేత విధానాలను ఖండిస్తూ తీర్మానించబడింది.

మీసాకు ప్రతిరూపమైన జేషనల్ పెక్టూరిటీ యాక్టును దాన్ని ఉపయోగిస్తున్న విధానాలను ఖండిస్తూ, కార్మికవర్గంలో భాగంగా బ్యాంకు ఉద్యోగులు ఈ నల్ల చట్టాల వ్యతిరేక పోరాటాల్లో తన వంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలని తీర్మానించింది.

3వ డైరెక్షిక వప్పుందంలో ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. తదివర్గ సామరస్య దోరణివ్యారా అనేక విధాలుగా ఉద్యోగులహక్కులనుతాకట్టుపెట్టడాన్ని నిరసింది. ఉద్యోగులపైజరగబోయే దాడుల గురించి అప్రమత్తతో మెలగాలని హెచ్చరిస్తూ, అటువంటి దాడులను బక్క పోరాటాల ద్వారా తిప్పికొట్టాలని కోరింది.

బోసను చట్టానికి పూర్వపు సెక్షను 34 చేర్చాలని, సెక్షను 2 (18) మరియు సెక్షను 12లను తొలగించాలని, అదేవిధంగా సెక్షను 24ను తొలగించాలని, బోసను చట్టం పరిధిలోనికి రిజర్వుబ్యాంకు, రూరల్ బ్యాంకు, ఇతర ఆర్థిక సంస్థలను, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులను తీసుకొని రావాలని దిమాండు చేస్తూ ఈ కోర్కెల సాధనకు ఉద్యమాన్ని విగ్ధించాలని తీర్మానించింది.

సమావేశం ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ వ్యవస్థాపకులలో ఒకరు, అదే ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ చే ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేకంగా తొలగించబడకా. వరేష్ సాల్ అధ్యక్షులుగా, కా. వరేష్ దాస్ ప్రధాన కార్యదర్శిగా వున్నటువంటి కమిటీని ఎన్నుకున్నది.

బ్యాంకు ఉద్యోగుల కొత్త సంఘం ఆవిర్భావం

బ్యాంకులలో వేతన వివరణ లేవికారంలో, ఉద్యోగ భద్రత లేనప్పుడు, కార్మిక సంఘ హక్కులు కూర్చుంటూ వున్నారోజులలో, యజమాన్యం తన ఇచ్చినప్పటికీ ఉద్యోగాలు ఇవ్వటం, తీసి వేయటం జరుగుతున్న కారణంలో, దీక్షించారు 1945లో ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. ఆవర్తించింది.

ఇది దేశంలో వున్న బ్యాంకు ఉద్యోగులను పమీకరించడం, వారిని యాజమాన్యం యొక్క విరంజిత నిర్దేశాన్ని నిధానం నుంచి రక్షించటం అనే ప్రధాన లక్ష్యాలతో స్థాపించబడింది.

ఈ లక్ష్య సాధన కోసం ఏ.ఐ.బి.ఇ. ఏని పరియైన కార్మిక సంఘంగా, ప్రజాస్వామిక పద్ధతులలో నడపాలని నిర్ణయించబడింది. అంతే కాకుండా తన కోర్కెల సాధన కోసం పోరాడటమే కాకుండా దేశంలో జరిగే అన్ని కార్మిక పగ్గిపోరాటాలకు మద్దతు ఇవ్వాలని, మిగిలిన శ్రామికజనంతో భుజం భుజం కలిపి పోరాటాలు నల్పాలని నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

ఈ ఉద్యమం ఉత్పాదన అవటానికి ప్రభుత్వం ఉద్యోగులపై బ్రీయింగ్స్ వేయటం జరిగింది. 1982న... వరకు పరిస్థితి ఇది. తన దిమాంధ సాధనకు 1984న...లో ఏ.ఐ.బి.ఇ. 'ఏ పోరాటం' అనే పరైన నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నది. దానికో బ్రీయింగ్స్ చరమాంకం జరిగింది. ఈ పోరాటం అనే కార్మిక పగ్గి పంధావల్ల, బ్యాంకు ఉద్యోగులు నూతన చరిత్ర సృష్టించి యజమానులు ద్వైపాక్షిక చర్యలకు వచ్చేటట్లు చేయగలిగారు.

కానీ ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. నాయకులు తప్పకుండా వేసి తన పగ్గిపోరాట పంధాను పటిష్టంగా ఉపయోగించుకోవటానికి బదులుగా యజమానులకు లొంగిపోవటం జరిగింది. జీతం నవరింపు పొందించుకొన్నప్పటికీ, యాంత్రీకరణలను, బ్రీయింగ్స్ ద్వారా వచ్చిన "క్రమశిక్షణ" విబంధనలు యధాతథంగా వుంచటం జరిగింది. దానివల్ల ఉజ్జ్వలంగా పెరుగుతున్న ఉద్యమానికి దెబ్బతగిలింది. ఇది 1986లో సంగతి. నవంబరు 1979 నుండి ఏప్రిల్ 1980 (22 రోజులు)

పాటు బ్యాంకింగ్ చరిత్రలో కనిపించిన గని విధంగా జరిగిన గ్రాండ్స్ బ్యాంకు ఉద్యోగుల పోరాటం-1986 చర్యల్లోని "యాంత్రీకరణ" (మెకనైజేషన్) విజన్వరూపాన్ని బయట పెట్టింది. ఏ.ఐ.బి.ఇ.ఎ. నాయకులు ఢిల్లీ యూనిట్ ని సమ్మేళనం ద్వారా విరమింప చెయ్యటం ద్వారా ఈ ఉద్యమాన్ని వెన్నుపోటు పొడిచింది.

జీవిత భీమా అర్ధినెన్సు: సి.ఐ.టి.యం. ఖండన

సి.ఐ.టి.యం. రాష్ట్రకమిటీ అధ్యక్షులు కా॥ పర్వావత్యనారాయణ, ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥ నందూరి ప్రసాదరావుగారు 1-2-81 న జీవితభీమాలోని ఒప్పందంపై రాష్ట్ర పత్రిక విడుదల చేసిన అర్ధినెన్సును ఖండిస్తూ ఈ క్రింది పత్రికా ప్రకటన విడుదల చేశారు.

ఏప్రిల్ 1న రాష్ట్ర పత్రిక విడుదల చేసిన అర్ధినెన్సు జీవితభీమా ఉద్యోగుల బోసను హక్కును, ఇతర హక్కులను కాపాడటమే కాకుండా కార్మిక ఉద్యమాన్నే దెబ్బ తీయటం, చట్టానికి, న్యాయానికి కోర్టులకు విరుద్ధంగా చెయ్యటం, మొన్న పబ్లిక్ రంగ సంస్థలో జరిగిన ఒప్పందంపై గౌరవించక పోవటం, నిన్న రైల్వే పనివారలకు ఇచ్చిన పదిగంట హామీని అమలు పర్చుకుండా వారికిక బానిసంవలే 14 గంటలు పని చేయించుకొనటం, ఈకాదేమో ఈ అర్ధినెన్సు జారీయటం అతీనీవమైన అర్ధినెన్సు దేశంలోని అతిపెద్ద కోర్టుతీర్పును లెక్క చేయకుండా, దాని మొహం మీద కొట్టినట్లు వుంది. ఈ అర్ధినెన్సు ద్వారా కార్మిక పగ్గి హక్కులను, న్యాయస్థానాలను త్రొక్కివేసి విలువ లేకుండా చేయటానికి భారత ప్రభుత్వం దేశ ప్రధాన పౌరుడినే ఉపయోగించటం విచారకరమైన విషయం.

ఈ అర్ధినెన్సు అమలు జరుగకుండా చూడాలని బాధ్యత దేశంలోని కార్మిక పగ్గి, రైతులపైనా, మధ్యతరగతి పైనా, న్యాయ వాదులపైనా, న్యాయ మూర్తులపైనా వుంది. వీరందరూ ఏకకఠంత్ దీనిని వ్యతిరేకించి, ఈ నీవమైన దానిని ప్రతిఘటించాలిందిగా కోరుతున్నాము.

చారు. తరువాత 1978, 1979లో జరిగిన 2వ 3వ ద్వైపాక్షిక చర్యలు మొదటి దాని అడుగుజాడలలోనే జరిగి బ్యాంకర్లకు ఒకటి తరువాత ఒకటిగా అనేక హక్కులను తాకట్టుపెట్టడం జరిగింది. 31-12-1978 నముగిసిన 2వ వప్పందం తరువాత 3వ వప్పందం గురించి పోరాటం ప్రారంభించి 1978 అంకానికి పోరాటం ఉద్యత స్థాయిని అందుకున్న తరుణంలో. ఉద్యోగులు అంతే దృఢవిశ్వాసంతో పోరాడుతున్న నమయంలో 2. 2. 1979 నుంచి మొదలు కావాలని నీవ విరవిధి సమ్మేళన హక్కుగా ఉపయోగించుకొని బ్యాంకర్లకు ఉద్యోగ హక్కులను నిర్వహించడానికి తాకట్టు పెట్టటం జరిగింది. ఇది ఉద్యోగులను పచ్చిగా మోసం చెయ్యటం కాకనేరే కాదు. ఉదాహరణకు-

(ఎ) మొదటిసారిగా బ్యాంకర్లలో ఇచ్చి పుచ్చుకొనే ప్రాతిపదిక మీద "పాకేజీ ఢిల్" కి ఒప్పకోవటం

(బి) జీతం నేల్పు ఎంత వుండాలని నిర్ణయించకుండా 30 కోట్లలో అన్నీ పర్చుకోవటానికి ఒప్పకోవటం.

(సి) గుమాస్తా విషయంలో కరువు భక్త్యం మీద పరిమితికి, తక్కువ కాతం మ్యాట్రాలైజేషన్ కి అంగీకరించటం.

(డి) గుమాస్తా స్పెషల్ ఎంపెన్సు రి. ఏ. విషయంలో పెరుగుదల తరుగుదల లేకుండా ఫిక్స్ రి. ఏ. అంగీకరించటం.

(ఇ) ఒప్పందం మొదటి సంవత్సరం 2% రేంధవ సంవత్సరం 10% సావిడెంటు ఫండ్ లో కొతకి అంగీకరించటం

(ఎఫ్) చిన్న ఉళ్ళలో వున్న బ్రాంపీలకు ఇంటి అద్దె ఎంపెన్సు లేకుండా చెయ్యటం మొన్నవి.

అంతేకాకుండా ఈ ఒప్పందం బ్యాంకర్లకు యంత్రాంపరిధిని విస్తృతపరచటానికి క్రమ శిక్షణాచర్యలను ఉద్యత పరచటానికి చెయ్యత వివ్వటానికి ఉపయోగపడ్డది. అన్నింటకంటే ఘోరమైన విషయం, బ్యాంకర్ల దిమాంధ మ అర్ధినెన్సుకు అంగీకరించటం.

(మిగతా 15 వ పేజీలో)

ప్రజాశక్తిపెన్ విజయవాడలో ముద్రించబడి, సి.ఐ.టి.యం. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పజెన
శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటించబడింది. ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	KLVO1A140
పుస్తకం పేరు	శ్రీమద్భగవద్గీత
తారీఖు	23-8-2023
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	17
పెద్ద పైక పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	MANIKA
పేజీలు విడదీసినది	MANIKA
హ్యాన్డ్ చేసినది	MANIKA
వరక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
హ్యాన్డ్ చెయ్యబడి	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good